

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Revolucija Maskolijoje.

Maskolijoje visokios partijos rengiasi jau prie rinkimų ateinančios dums atstovų. Kaip laikraščiai rašė, šių metu demokratų bandė tartiesi su socialistais, ar negalima bus rinkimuose eiti iš vien, kad neįleistų į dūmą per daug rando ir juodosios šimtinės šalininkų. Ar tarbos išdavė kokius vaistus, o jeigu jos liko nevaisin-goms, tai keno tame kaltė, iš prieštaraujančių žinių negalima suprasti, tiek vienok galima manyti, kad šių metu kartu socialistai dalyvaus rinkimuose, tik nežinia, ar jie dalyvaus susitarę su ki-toms liberališkesnėms parti-joms, ar visai nepriegulmin-gai net ten, kur negali turėti vilties išrinkti savo kandi-datus. Rodosi, bent teip pasirodo laikraščiai, kad, an-tai, Lenkijoje tarp pačių so-cialistų užgimė nesutikimai: didesnėji dalis pasirengusi ir toliau boikotuoti dūmą, o ki-ta dalis nori dalyvauti rinkimuose; o kad nė viena pusė nenori nusilenkti, tai, kaip užtikrina laikraščiai, pati partija pasidalino į dvi dalis. Nesutikimai vienok negalėtų išeiti niekam ant naudos, o jau mažiausiai naudos atga-bent patiemis nesutinkan-tiems, jeigu ištikro būtų to-ki nesutikimai, kadangi pa-tiesios susinaudotų savitarpinė kovoj, prieš carizmą jų liktų jau mažiau. Kiekvie-noj draugijoj būvę draugai paprastai pykstasi daug smarkiau, negu toliau nuo viens kito stovinti.

Iš tikro dabar, užgimus re-voliucijai, ir Lietuvoj matyti net per daug nesutikimų ypač tarp pačių caro valdžios prispaustų. Nesutinkanti mynioja visas civiliznotų žmonių priimtas formas, net pertankiai kovoja išinuaci-joms, mēto tokius apkaltini-mus, kokių negali darodyti. Tą geriausiai matome ir mu-sų partijų laikraščiuose. Neminėsimė jau Lietuvos lenkų dvarponių ir su jais iš-vien einančių klierikalų, ku-rie nieko neišsivadėjo ir nie-ko neišmoko, kurie, atsiekimui savo mlierių, neniekina nė jokio, kad ir nedoriausio ginklo. Klierikalai visuose amžiuose ir visur mėgo šnipi-nėjimus ir denunciacijas, tą matome jų laikraščiuose ir dabar net Lietuvoj; mat jie nori kitus supiudyti, kad iš to sau naudą turėti. Panašią vienok kovos formą mato-me ir kitose, jaunesnėse, dar ne teip sudemoralizuotose partijose. Mat įsigyvenusių formų, nors jos negeros, ne-galima umai išnaikyti, nors jų negerumą visi žiurinti ga-li patėmyti. Išdirbtos klieri-kaikų kovos formos, kaip pa-laiškai, perėjo į kitas, jau paniekinusias klierikalų sie-kius partijas ir tos vartoja net pertankiai ant netikusį ginklą.

Klierikalai visur ir visada laikėsi su valdžia, stengėsi gnti senovę, įšėjo valdžios paramos, todėl jai ir denun-cijavo, skundė savo priešus. Peikiamė mes toki pasielgi-mą ir uors paniekinome klieri-kaikus, net pertankiai var-tojame tokius jau ginklus.

savitarpinė kovoj. Tą ma-tome ir dabar užgimusioj ir Lietuvoj tarp demokratų ir socialistų savitarpinė ko-voj. Ir šitos mūsų partijos, arčiau su savo siekais sto-vindios, net pertankiai var-toja insinuacijas vietoj ar-gumentavimo, koliojimus vietoj darodymų.

Iširus taryboms Vilniaus susivažiavime tarp demokra-tų ir socialistų, rods demo-kratų laikraščiuose ilgai ne-buvo matyt nė insinuacijų, nė koliojimų ir apkaltinimų už tikras ir netikras kaltes, saugojosi iš pradžių bent Eū-lima suprasti, tiek vienok galima manyti, kad šių metu kartu socialistai dalyvaus rinkimuose, tik nežinia, ar jie dalyvaus susitarę su ki-toms liberališkesnėms parti-joms, ar visai nepriegulmin-gai net ten, kur negali turėti vilties išrinkti savo kandi-datus. Rodosi, bent teip pasirodo laikraščiai, kad, an-tai, Lenkijoje tarp pačių so-cialistų užgimė nesutikimai: didesnėji dalis pasirengusi ir toliau boikotuoti dūmą, o ki-ta dalis nori dalyvauti rinkimuose; o kad nė viena pusė nenori nusilenkti, tai, kaip užtikrina laikraščiai, pati partija pasidalino į dvi dalis. Nesutikimai vienok negalėtų išeiti niekam ant naudos, o jau mažiausiai naudos atga-bent patiemis nesutinkan-tiems, jeigu ištikro būtų to-ki nesutikimai, kadangi pa-tiesios susinaudotų savitarpinė kovoj, prieš carizmą jų liktų jau mažiau. Kiekvie-noj draugijoj būvę draugai paprastai pykstasi daug smarkiau, negu toliau nuo viens kito stovinti.

Demokratai, antai, apkal-tina socialistus už visą blo-gą Lietuvoj: jiems primeta paprastus plėšikus, rando už-dėtas ant valsių baudas ir viską kitą, net valdžių prasi-žengimus, su kuom sociali-stai nė jokio neturi susirišimo. Socialistai vel atmuoka, primesdami demokratams or-ganizavimą juodasimėjų, tai-gi teipgi valdžių nedorus darbus. Darodymų nerei-kia, pakanka insinuacijos. Vartodami tokius kovos gin-klus juk mes mažiau supran-tantiems žmonėms tiesiog į-kalbame, kad ne valdžia kal-ta, ne ant jos puola atsaky-mas už visą blogą, bet už vi-šką reikia kaltinti vien mūsų pačių partijas. Jeigu pei-amiuose ir visur mėgo šnipi-nėjimus ir denunciacijas, tą matome jų laikraščiuose ir dabar net Lietuvoj; mat jie nori kitus supiudyti, kad iš to sau naudą turėti. Panašią vienok kovos formą mato-me ir kitose, jaunesnėse, dar ne teip sudemoralizuotose partijose. Mat įsigyvenusių formų, nors jos negeros, ne-galima umai išnaikyti, nors jų negerumą visi žiurinti ga-li patėmyti. Išdirbtos klieri-kaikų kovos formos, kaip pa-laiškai, perėjo į kitas, jau paniekinusias klierikalų sie-kius partijas ir tos vartoja net pertankiai ant netikusį ginklą.

Maskolijoje dabar nusira-mino: pereltą sahvaitę nieko svarbesnio neatsitiko. Ma-tyti, žmonės nori šiek-tiek pa-sileisti, kova juos paalsino. Jiško jie vien progos, o pro-ga tokia atsitiko, ją suteikė rengimas rinkimų.

Valdžia, vienok, nemiega, ji paprastu būdu stengiasi iš-kandidatuoti eilių prašalinti neistikimus, žinomus jai ne-pertankius, stato po sudu bu-vasios dums atstovus pasi-rašiusius po Viborge išleistu atsisaukimu ir tokiu būdu juos prašina iš kandidatų

eilių. Bet nežinia ką val-džia darys, jeigu žmonės iš-rinks jos sudui atiduotus. Vietoj tų, ant galo, be abe-jonės nepritrks gerų dar val-džiai gal nepažystamų, o pa-žystamų rinkėjams.

Dėl neramumo Maskolijoj fabrikantai uždarinėja dirbtuves ir per tai daug darbi-ninkų atsiranda be darbo. Ypač tą jaučia darbininkai Lenkijoje. Vien Lodzijoje, uždarius dirbtuves, 30000 darbininkų neteko darbo.

8 d. gruodžio Lenkijoje, Czenstochowe, su kariumenės pagalba likosi išvaikytas re-voliucionierių susirinkimas. Suėmė 87 ypatas. Užtiko čia teipgi ginklų krautu-vės, paslapta spaustuvė ir daug revoliucijinių atsisau-kimų.

Prancuzija.

Prancuzijoje randas rengia-si pradėti smarkesnę kovą su dvasiskija, kadangi popie-zius nenusilenkia, nemislija nusilenkti prieš dvasiskiją ir randas ir, be abejonės, nenusi-lenks, kadangi dabartinis ministerių perdėtinis Cle-menceau nuo seniai pagarbė-jo Prancuzijoj dvasiskijos priešus. Jeigu pasirodys grei-kalinga, randas, suvaldytū dvasiskijos, ketina paduoti užtvirtinimui parlamento naujas tiesas prieš dvasiskiją ir jos užtarėjus. Dėl pa-klausymo popiežiaus, randas ketina pastatyti po sudu 36000 katalikiškų parapijų: kitų tikėjimų dvasiskija ne-sipriešina. Sulys tiesų iš-duotų 1881 m. policija turi tiesą uždrausti dievmaldystą bažnyčiose, kurių kunigai priešinas užgirtoms tiesoms. Ministerių pirmininkas laikraščius sandarbininkams apreiškė, jog jeigu bažnyčia gieldžia kovos, gali jos sulau-kti, prieš popiežiaus užsima-nymus randas nenusilenks, bet jo fanatizmas privers randą griebtiesi prieš dvasiskiją dar aštresnių prie-monių.

Popiezius gi apreiškė, jog nieks negali jį sulaukyti, nė didžiausi persekiojimai, nė kankynės, ginti bažnyčią. Popiezius tiki, kad Prancu-zijoj neatsiras nė vieno ku-nigo, kuris, priešais jo palie-pimą nusilenktų prieš ran-dą.

Prancuzijos kunigai lau-kia paramos kitų kraštų ka-talikių. Daugelis zokonų pa-žadėjo aukauti dalį savo tur-tų kovai kunigijos su randu Prancuzijoj; pažadėjimų at-siusta jau daugiau kaip ant vieno milijono doliarų.

Nereikia užmiršti, kad Prancuzijoj randas jau ne-kartą griebėsi kovos su ba-žnyčia. Laikė didesės revo-lucijos tikėjimas buvo suvi-su panaikintas, kunigai žu-domi, bet kad tam tikslui dirva nebuvo prirengta, Na-poleonas I vėl sugrąžino ka-talikišką tikėjimą, kadangi daugumas žmonių to reika-lavo, o Napoleonas, užimtas karėms, neturėjo laiko kisti-si į bažnyčių reikalus. Ar dabar supančiojimui kunigi-jos dirva geriau prirengta, nežinia. Parlamente, rods, daugiau yra jos priešų negu pasekėjų, bet, kaip rodo be-sipriešinimai parapijų su-rašinėjimui bažnyčių turty, tarp žmonių dar daug yra kunigijos šalininkų.

Prancuzijos laivynė atka-ko jau į Morokko pakrantes, bet kareiviai nesisukubina lipiti ant krantų, kadangi Prancuzija, turėdama namie-ję nesutikimus su kunigija, bijosi susierzinti su Vokie-tija.

Sutarimas Prancuzijos, An-glijos ir Italijos su Abisinija prekystos ir politiškos įtek-mės reikaluose likosi kara-liaus Meneliko užtvirtintas. Paskalai apie jo sunkią ligą mat pasirodė neteisingais.

Persija.

Persijos valdonas, šachas Muzaffer-E-Din mirtinai serga ir kaip užtikrina dak-tarai, nėra nė mažiausios vil-ties, kad jis galėtų išgyti. Kadangi čia paprastai kyla maistai, sukilimai tarp besi-varzančių sostų pretendentių, tai ir dabar laukia neramu-mo ir maištų, iš kurių kai-mynai nori naudotiesi, ypač gi Maskolija ir Anglija.

Venezuela.

Laikraščiai jau nuo seniai rašo apie mirtiną ligą prezi-dento Castro. Jį pergabeno ant mažos salitės ir laukia mirties. Čia, kaip ir Persi-joj, mirtis prezidento gimdo revoliucijas, kurias sukelia gieldžianti valdžios visoki je-nerolai. Vienas iš tokių valdžios gieldžiančių, jenera-las Peredes rengia pasikeli-mą. Kaip sako, jis turi jau 15000 ginkluotų šalininkų ir ginklų pakaktinai apginkla-vimui dvigubai didesnio skaitliaus. Todėl Venezue-lėj laukia vėl kruvinos revo-lucijos.

IŠ LIETUVOS.

Iš Vilniaus.

Šiomis dienomis Vilniuje teismo tardytojas buvo pasi-vadinęs buvusių dums at-stovą Juozą Kubilių tyrinėti dėl Viborgo atsisaukimo. Kubilius pasiskė Viborge buvęs, po atsisaukimo pasi-raušęs, bet ant visų kitų kla-usymų atsakė duoti atsaky-mą. Teismo tardytojas dē-lei to jį pavedė policijos priežiurai. Budamas pa-trauktas teisman, jis podraug yra pašalintas nuo rinkimų.

Vilniaus miesto rinkimų komitetas išleido atsisaukimą į rinkėjus trijomis kalbomis: rusų, lenkų ir žydų. Matyti, lenkai, kurių globoje yra tas komitetas, laiko panieko-ję lietuvių kalbą. Nežiurint į tai lenkai drysta kviesti lie-tuvius išvieno eiti su jais per rinkimus ir rinkti lenką at-stovą dūmą. Tegul tik iš lietuvių sudarytas komitetas teip pasielgtų su lenkų ka-lba, kaip jie su lietuvių kal-ba pasielgė, tūmet kokį truksmą pakeltų lenkų „na-rodova demokratų“.

Spalio 27 d., apie 10 val. vakaro, Vilniuje ties cirku, ant Lukiškių prekybos vietės, stovėjo 7-8 policijos žem-jos ir 3-4 kareiviai. Tuo laiku iš preky-vietės kas tai šovė kelis sy-džius į žemsgėjus. Tie du sy-kiu šovė paplūpa į orą. Paskui nubėgė prekyvietėn, už jų nuėjo raitelieje poli-cijos žemsgariai. Policija su-ėmė kelis įtariamus žmones.

Spalio 27 d., apie 10 val. vakaro, Vilniuje ties cirku, ant Lukiškių prekybos vietės, stovėjo 7-8 policijos žem-jos ir 3-4 kareiviai. Tuo laiku iš preky-vietės kas tai šovė kelis sy-džius į žemsgėjus. Tie du sy-kiu šovė paplūpa į orą. Paskui nubėgė prekyvietėn, už jų nuėjo raitelieje poli-cijos žemsgariai. Policija su-ėmė kelis įtariamus žmones.

Cirko publika išsigaudo, bet, kada Durov apskelbė, kad tai buvo provokatorių šuviai, visi nusiramino.

V. Z.

Subatoje 28 d. spalio ge-neral-gubernatoriaus kance-liarijoje buvo Teatro tarybos posėdis. Tarp kitų klausy-mų buvo aiškinamos sąlygos, kuriomis Teatro taryba sutiko su miesto taryba dėl Te-atro ir miesto salės nuomos. Teatru ir miesto sale rusų ir lenkų trupos privalo naudoti po tris kartus į savaitę, „Vilniaus Kanklų“ gi drau-gija — du kartus į mėnesį, tariant 1 sykį teatrui ir 1 sy-kį miesto salėje. Jei kuria iš tų trijų įstaigų negalėtų pa-sinaudoti paskirta sau diena — mokesį visgi turi įnešti už salę pilnai — 90 rubl.

Tarybos sanarys, „Vilniaus Kanklų“ pirmininkas prane-šė, kad tos sąlygos priima-mos tiksliai tuom, jei miesto salėje „Kanklėms“ bus pa-skirtas vienas nedėdienių mėnesys, kitaip pasileika sau tiesą atsakyti nuo pa-skirtos šiošios dienos 10 die-nomis, anksčiau. Prie to Landsbergis prašė tarybos ir čia esančio Miesto Galvos nu-mazinti „Vil. Kanklėms“ kainą už miesto salę, pasirem-damas ant to, kad lietuvių Teatru, kaip pradedančiai veikti įstaigai viskas atsieina brangiau ne kaip kitiems, ir kad „Vilniaus Kanklės“ vie-tinių gyventojų kaip drau-gija ne komercijinė, tik kul-tūros tikslui įkurta, skaito ant savo miesto tarybos prielankumo. Tas rei-kalavimas Teatro tarybos maloniai priimtas principa-liskai, o Miesto Galva atsa-kymą žadėjo suteikti po lap-kričio 2 d. miesto tarybos po-sėdžio.

Antras įdomus lietuviams klausymas buvo pakeltas dėl liandies teatro maneizuje. Tas teatras dabartiniam lai-ke yra kariumenės rankose. Rusų trupa padarini tokią propoziciją: ji duosianti do-vačiai dienos spektaklius kareiviams su sąlygomis, kad vakarais turėtų tiesą lė-šti savo naudai. Landsber-gis prašė kad lietuviams ir-gi būtų leista bent vieną nedė-dienį vaidinti tame teatre, pabrunkdamas prie to, kad jei būtų leista, tai lietuvių gali sutverti liandies teatro skyrių ir vaidinti nors kas šventadienį pigiausiomis kai-nomis. Tas reikalavimas ir-gi tapo įneštas į posėdžio protokola.

V. Z.

Neseniai buvo čia pirmasai „Žiburio“ draugijos filijos susirinkimas. Buvo nuspre-šta įkurti Vilkaviškio para-pijoj penkios pašalinės mo-kyklos, viena nuo kitos ne arčiau kaip trys verstai. Su-sirinkimas išskyrė penkis žmones, kad jie pasirūpintų suįsleškoti mokytojus įkuria-moms mokykloms. Su-sirinkimo pirmėdis paaiški-no, kad kandidatai į moky-tojus turi būti parinkti toki žmonės, kurie supranta mo-kymo dalyką. Užvis turėtų rūpėti, kad mokytojai būtų dori žmonės ir gerai mokėtų lietuviškai.

V. Z.

Iš Vilkaviškio, Suv. gub.. Neseniai buvo čia pirmasai „Žiburio“ draugijos filijos susirinkimas. Buvo nuspre-šta įkurti Vilkaviškio para-pijoj penkios pašalinės mo-kyklos, viena nuo kitos ne arčiau kaip trys verstai. Su-sirinkimas išskyrė penkis žmones, kad jie pasirūpintų suįsleškoti mokytojus įkuria-moms mokykloms. Su-sirinkimo pirmėdis paaiški-no, kad kandidatai į moky-tojus turi būti parinkti toki žmonės, kurie supranta mo-kymo dalyką. Užvis turėtų rūpėti, kad mokytojai būtų dori žmonės ir gerai mokėtų lietuviškai.

Iš Vilkaviškio, Suv. gub.. Neseniai buvo čia pirmasai „Žiburio“ draugijos filijos susirinkimas. Buvo nuspre-šta įkurti Vilkaviškio para-pijoj penkios pašalinės mo-kyklos, viena nuo kitos ne arčiau kaip trys verstai. Su-sirinkimas išskyrė penkis žmones, kad jie pasirūpintų suįsleškoti mokytojus įkuria-moms mokykloms. Su-sirinkimo pirmėdis paaiški-no, kad kandidatai į moky-tojus turi būti parinkti toki žmonės, kurie supranta mo-kymo dalyką. Užvis turėtų rūpėti, kad mokytojai būtų dori žmonės ir gerai mokėtų lietuviškai.

Iš Vilkaviškio, Suv. gub.. Neseniai buvo čia pirmasai „Žiburio“ draugijos filijos susirinkimas. Buvo nuspre-šta įkurti Vilkaviškio para-pijoj penkios pašalinės mo-kyklos, viena nuo kitos ne arčiau kaip trys verstai. Su-sirinkimas išskyrė penkis žmones, kad jie pasirūpintų suįsleškoti mokytojus įkuria-moms mokykloms. Su-sirinkimo pirmėdis paaiški-no, kad kandidatai į moky-tojus turi būti parinkti toki žmonės, kurie supranta mo-kymo dalyką. Užvis turėtų rūpėti, kad mokytojai būtų dori žmonės ir gerai mokėtų lietuviškai.

Iš Vilkaviškio, Suv. gub.. Neseniai buvo čia pirmasai „Žiburio“ draugijos filijos susirinkimas. Buvo nuspre-šta įkurti Vilkaviškio para-pijoj penkios pašalinės mo-kyklos, viena nuo kitos ne arčiau kaip trys verstai. Su-sirinkimas išskyrė penkis žmones, kad jie pasirūpintų suįsleškoti mokytojus įkuria-moms mokykloms. Su-sirinkimo pirmėdis paaiški-no, kad kandidatai į moky-tojus turi būti parinkti toki žmonės, kurie supranta mo-kymo dalyką. Užvis turėtų rūpėti, kad mokytojai būtų dori žmonės ir gerai mokėtų lietuviškai.

Iš Senapylės, Suv. gub..

Iš Senapylės apskrčio reikė-jo kariumenės paimti 540 vyrų, paimta gi tik apie 180, tariant tik trečia dalis. Jei vyriausybė nebutų pagazi-nusi, kad už nestojusį vyrą giminės turės 3000 rublių už-mokėti ar 3 mėnesius kalėj-i-me išsėdėti, tad dar mažiau vyrų būtų buvę pririnkta.

Senapylėje įkurta lenkiška mokykla lenkų patrijotų draugijos „Macierz Polska“ (Lenkų motina) pinigais. Toje mokykloje mokina len-kiškai Sofija Rutkauskytė, kuri save skaito Lietuvaite. Per savaitę prisirinko apie 20 vaikų-berniukų ir mergai-čių. Lietuviškos mokyklos čia nėra nė vienos. „Ma-cierz Polska“, matomai, žada užsiimti lietuvių lenkinimu per mokyklas, knygas, ra-štus, draugijas ir teatrus.

Senapylėje ukininkų drau-gija žada netrukus įsikurti. Jau nusistatęs gubernatoriui tam tikras pranešimas su draugijos įstajmais. Pra-džia padarė: Andrius Matu-laitis, Juozas Rimša, Jurgis Masaitis ir Andrius Drauge-lis — bent jie pasirašė po pranešimu gubernatoriui.

L. U.

Iš Truskuvos, Pan. apsk.

26 rugsėjo, vietinio klebo-no lėšomis pas vargoninką buvo įkurta parapijos skal-tykla. Mes parapijony saki-tiųjų gyventojų kaip drau-gija ne komercijinė, tik kul-tūros tikslui įkurta, skaito ant savo miesto tarybos prielankumo. Tas rei-kalavimas Teatro tarybos maloniai priimtas principa-liskai, o Miesto Galva atsa-kymą žadėjo suteikti po lap-kričio 2 d. miesto tarybos po-sėdžio.

Antras įdomus lietuviams klausymas buvo pakeltas dėl liandies teatro maneizuje. Tas teatras dabartiniam lai-ke yra kariumenės rankose. Rusų trupa padarini tokią propoziciją: ji duosianti do-vačiai dienos spektaklius kareiviams su sąlygomis, kad vakarais turėtų tiesą lė-šti savo naudai. Landsber-gis prašė kad lietuviams ir-gi būtų leista bent vieną nedė-dienį vaidinti tame teatre, pabrunkdamas prie to, kad jei būtų leista, tai lietuvių gali sutverti liandies teatro skyrių ir vaidinti nors kas šventadienį pigiausiomis kai-nomis. Tas reikalavimas ir-gi tapo įneštas į posėdžio protokola.

Iš Vilkaviškio, Suv. gub.. Neseniai buvo čia pirmasai „Žiburio“ draugijos filijos susirinkimas. Buvo nuspre-šta įkurti Vilkaviškio para-pijoj penkios pašalinės mo-kyklos, viena nuo kitos ne arčiau kaip trys verstai. Su-sirinkimas išskyrė penkis žmones, kad jie pasirūpintų suįsleškoti mokytojus įkuria-moms mokykloms. Su-sirinkimo pirmėdis paaiški-no, kad kandidatai į moky-tojus turi būti parinkti toki žmonės, kurie supranta mo-kymo dalyką. Užvis turėtų rūpėti, kad mokytojai būtų dori žmonės ir gerai mokėtų lietuviškai.

Iš Vilkaviškio, Suv. gub.. Neseniai buvo čia pirmasai „Žiburio“ draugijos filijos susirinkimas. Buvo nuspre-šta įkurti Vilkaviškio para-pijoj penkios pašalinės mo-kyklos, viena nuo kitos ne arčiau kaip trys verstai. Su-sirinkimas išskyrė penkis žmones, kad jie pasirūpintų suįsleškoti mokytojus įkuria-moms mokykloms. Su-sirinkimo pirmėdis paaiški-no, kad kandidatai į moky-tojus turi būti parinkti toki žmonės, kurie supranta mo-kymo dalyką. Užvis turėtų rūpėti, kad mokytojai būtų dori žmonės ir gerai mokėtų lietuviškai.

didesnė alga, kitaip turės iš-važiuoti iš Panemunėlio, kaip jau yra padarę Skapi-škio ir Kamajų mokytojai. Tada vėl pasiliktume be mo-kytojų. Žiūrėsimė, ką nu-tars valstiečiai vyrija. Ne pro šalį būtų atsiminti, kad rusus mokytojus pernai valstiečiai atstatė, lietuviai gi mokytojai patys gali pabėgti nebegalėdami žmoniskai pra-gyventi iš meukos algos, ku-rią dar norėtų kiti numazin-ti.

L. U.

Iš Skrebotiško, Pan. ap..

Šį pavasarį Skrebotiško valsčiuje buvo kalbėta apie įvedimą lietuvių kalbos raštin-ėje. Dar neseniai išrinkta-sai lietuvis raštininkas Jonas Žukas, pasakė valstiečiams rink-tiniams, kad rusiskai ir lie-tuviškai rašant, busiū jam daugiau darbo ir kad dėlto esą jam reikalinga pridėti algos. Vyrai neįspildė to jo noro, bet reikalavo už senją algą rašyti abiejom kalbom. Tuomet J. Žukas, su savo draugų pagalba, labiausiai seniuo Benedikto Lukšto ir kitų, pradėjo įkalbinėti susi-rinkusiems, kad lietuvių kal-ba nėsanti teip reikalinga ir kad galima esą ir su viena rusiška apsieiti. Tačiau tą dieną galutinai nebuvo nieko nutarta. Netrukus buvo su-šauktas naujas susirinkimas. Labiau susipratusių rinkti-nių tą dieną nebuvo, taigi Žukui ir jo draugams pasise-kė saviškai padaryti: buvo surašytas nutarimas, kurio patys valstiečiai atsisako vartoti kancelarijos raštuose lietuvių kalbą, aiškindamie-si, kad jie ir rusiskai gerai supranta. Tą nutarimą vy-rai patvirtino savo parašais. Nepasirašė tik vienas Gum-belevičius iš Tetirvinų. Jis apskelbė žemiečių viršinin-kui protestą ir pareikalavo išnauro peržiūrėti tą kalbos dalyką. Daugianusiai atkal-binėjo nuo lietuvių kalbos į-vedimo raštinėje seniūnas B. Lukštas iš Norių sodžiaus. Tas seniūnas, kaip kalba vy-rai, pats vargiai rusiskai lie-tuvių apverčias, bet gaudyti iš žmonių auksinus mokas geriau kaip rusiskai kalbėti.

Ar gi Skrebotiško valstie-čiai visi teip lietuvių reikalus supranta, kaip tas Beneik-tas Lukštas? Geistina būtų, kad kas praneštų, ar tas valstiečių nutarimas permainy-tas ar ne.

L. U.

Iš Rymygalos, Pan. ap.. Mūsų miestelyj yra trys juodasimėčiai šnipai: mokyto-nė, nes jei nebutų atėjus, tad nebutų metęs tos vietos, kur pirma buvo (Negavė). Ten emė algos metams 800 su viršum rublių, visos ištai-gos buvo jam duotos ir žemės buvo 2 dešimtinai pavesta. Ten jis išbuvo mokytoju 15 metų vienoje vietoje. Ma-tyti, žmonės jį ten labai mi-lėjo, kad net verkė išleisda-mi. Čia, Panemunėje, i-ksio jam algą moka senovi-škai, kaip rusams mokyto-jams mokėdavo, po 24 rub-lius per mėnesį. Bet, kaip girdėti nuo kaip-kurių gud-ragalvių, kad tai perdidelė dar alga esanti. Labai gai-žadėjo už dviejų savaičių iš-sikraustyti. Bet praėjo ir daugiau: rymygaličiai žiuri, kas čia bus: mokytojas nė iš

L. U.

Iš Rymygalos, Pan. ap.. Mūsų miestelyj yra trys juodasimėčiai šnipai: mokyto-nė, nes jei nebutų atėjus, tad nebutų metęs tos vietos, kur pirma buvo (Negavė). Ten emė algos metams 800 su viršum rublių, visos ištai-gos buvo jam duotos ir žemės buvo 2 dešimtinai pavesta. Ten jis išbuvo mokytoju 15 metų vienoje vietoje. Ma-tyti, žmonės jį ten labai mi-lėjo, kad net verkė išleisda-mi. Čia, Panemunėje, i-ksio jam algą moka senovi-škai, kaip rusams mokyto-jams mokėdavo, po 24 rub-lius per mėnesį. Bet, kaip girdėti nuo kaip-kurių gud-ragalvių, kad tai perdidelė dar alga esanti. Labai gai-žadėjo už dviejų savaičių iš-sikraustyti. Bet praėjo ir daugiau: rymygaličiai žiuri, kas čia bus: mokytojas nė iš

L. U.

Iš Rymygalos, Pan. ap.. Mūsų miestelyj yra trys juodasimėčiai šnipai: mokyto-nė, nes jei nebutų atėjus, tad nebutų metęs tos vietos, kur pirma buvo (Negavė). Ten emė algos metams 800 su viršum rublių, visos ištai-gos buvo jam duotos ir žemės buvo 2 dešimtinai pavesta. Ten jis išbuvo mokytoju 15 metų vienoje vietoje. Ma-tyti, žmonės jį ten labai mi-lėjo, kad net verkė išleisda-mi. Čia, Panemunėje, i-ksio jam algą moka senovi-škai, kaip rusams mokyto-jams mokėdavo, po 24 rub-lius per mėnesį. Bet, kaip girdėti nuo kaip-kurių gud-ragalvių, kad tai perdidelė dar alga esanti. Labai gai-žadėjo už dviejų savaičių iš-sikraustyti. Bet praėjo ir daugiau: rymygaličiai žiuri, kas čia bus: mokytojas nė iš

vietos nekruta. Jie dar laukia, kol jis išvažiuos, mokytojas gi tuo tarpu nesmaudė. Jis sušnypinėjo, kas labiau siai norėjo jį išjudinti, kas buvo Viluiui, važiuojo kelis kartus Panevėžin, viską sušakė, primelavo, susuko ir vėl ėmė sau ramiai gyventi. Kur tau jis negyvens ramiai, kad, kaip matai, atsigrudo pristovos su gauja sargybinių ir suėmė tris vyrus: Kaupą, Liesį ir Krotkų. Kiti išbėgo Amerikon. Tie trys išsėdėjo po kelis mėnesius ir nūr žinios, kada bus jų vargų galas. Paleidus juos iš kalėjimo, mokytojas su savo sėbrais vėl kelis kartus važiuojo Panevėžin, vėl skundė, vėl melavo. Užtat ir Kaupą su draugais kelis kartus tardytojas šaukė ir klausinėjo. Dabar, girdėtis, busias teismas. Tie vyrai visiškai nekalti žmonės.

Štai koks paukštis musų mokytojas.

Matyti ramygaliečiai turi daug pinigų, kad gali dykai penėti mokytoją!

Toks pat dėdė ir urėdinkas. Kol dar buvo šiokiastokia liuosybė, jis kaip kiskis, ausis suglaudęs, tylėjo: tik viską suostydavo ir pristovui pasakydavo. Bet atvažiuos sargybiniams, jis tuoj pasirodė, kas esąs. Jieškant „prasikaltėlių“, jis žmonėms sakinėjo, kad „maistinėmams“ dabar atėjęs galas: juos ar Sibirą išvarys, ar sušaudys, ar pakars. Jis sukaltęs jieškojo ir rodinėjo sargybiniams kas „kalta“.

Urėdinkas gerai moka ir „žuvauti“. Vaziuoja per sodžius ir rašo protokolus. Norėdamas gintis nuo „bėdos“ — žmogus ir duoda rublį ar purą. Teip ir renka jis sau „batams“.

Ne geresnis buvo ir raštinkas Butkus. Tik šis baikštesnis už kitus. Bijodamas, kad už „gerus“ darbus kas neužmokėtų, kaip matai išsikraustė.

Suprato katė, pieną paliejusi!

Dabar jau kitas, bet tas, turbūt, bus dar pranašesnis. Valstybės duma paleidus, jis labai džiaugėsi. Visiems sakinėjo, kad dumejo būvė vien niekiai — anot jo „merzavai“ — kurie eję išvien su vagimis ir plėšikais ir patys kurstę žmones vogti ir plėšti!

O kaip jis mėgsta rąką atkišęs turėti! kad tik kas duotų!...

Štai koki Ramygalos valdininkai.

Yra keliatas ir lietuvių, kurie eina kartu su tais valdininkais ir padeda jiems šnipinėti. Apie juos kitą kartą plačiau pakalbėsime.

Reiktų koks žodis pridėti apie pačius ramygaliečius. Jie teip pat nelabai verti girti. Yra daug parapijų, kur atstatė rusus mokytojus, gavę lietuvių. O ramygaliečiai visai tuo nesirūpina. Vaikų mokymas jiems nė galvoj, ir patys laikraščius nekaisto, kad jie ir teip šviesūs ir teip gerai žino, kur monopolis ir aludės! Vienos degtinės išgeria per metus už 30 tukstančių rublių, o laikraščiai nusipirkti gali 5 kapeikų. Yra keliatas susipratusių. Reikia tikėtis, kad ir daugiausiai seksi jų paveiklė.

„L. U.“

Iš Panevėžio, Kauno gub.

Spalio 1 d. Panevėžin atvažiuojo naujas kalėjimo viršininkas Akatov, kuris pirmas buvo Kauno kalėjimo viršininko Gumberto pakeičininkas. Gumbertui pavaršarį buvo mėsos bomba dėl jo pasielgimų su politikais kalininiais. Prilindamas kalė-

jimą, Akatov iškratė visus kalinius, bet nieko priešingo nerado, tik kortos ir truputis pinigų turėta kaip-kurių kalinių. Akatov atėmė pinigų, kad ir 3 kapeikas atradęs. Sako: „Prie manęs kaliniai galės pinigus turėti tik kalėjimo kontoroje; jei atrasiu paskui pas kurį, tai atimsiu ir nebeatiduosiu.“ Naujasai viršininkas iš pirmos dienos prispaudė kalinius: pasivaikščioti leido tik po 10 žmonių „po komanda“ ir tik 15-kai minučių; vaikščiojant, buvo įsakytas nestovėti ir nešnekėti; pasimatyti su pažyastamais buvo leista vieną kartą per savaitę ar 15-kai minučių. Buvo užgintą sūsti laikraščiai kaliniams ir tt.

Kaliniai, ilgai nelaukę, su streikavo: nutarė neiti vaikščioti ir matyti su pažyastamais. Jei tat nepadėtų, tuomet kaliniai ketino langus išdauzyti. Tuomet sako, viršininkas gavęs laiską be parašo; ten jam buvusi bomba žadama, jeigu jis noris čia teip pat elgtis su kalininiais, kaip Kaune elgėsi. Po to viršininkas nusileido. Dabar vaikščioti duodama visa valanda ir visiems politikos kaliniams iškarto. Pasimatyti leidžia du kartus per savaitę: ketvergais ir pėtyčiomis, su atvažiuojais iš tolo — kasdien. Pasimatyti leidžiama tik tiems, kurių tardymas pasibaigęs. Laikraščiai ir knygelės dabar vėl galima siūninti.

Spalio 6 d. pabėgo iš kalėjimo P. Petraševskis. Vaikščiojant buvo permesta jam virvėnė kopėčios. Visą savaitę paskui kratė Panevėžį, bet pabėgėlio nesurado. P. Petraševskis sėdėjo čia 8 mėnesius ir niekas nežinojo kas jis per vienas. Jis buvęs svetimu pasportu atsiųstas iš Poltavos gubernijos.

Spalio 13 d. stojo teisman P. Gasparavičius, Kinderių sodžiaus ir Petras Maldaikis, Smelinų sodžiaus, abu Šimonių valdžius. Juodu kaltinami namu dėl atėmimo pinigų iš monopolio. Teip pat buvo kaltinami dėl atėmimo ginklų iš valdžius taru Antanas Repšys, Lipliškių sodžiaus ir Jokubas Kulpavičius, Pukštonių sodžiaus, Šimonių valdžius abudu. Vi-ei buvo išteisinti.

„L. U.“

Iš Liepojaus.

Liepojun atsilanko nemazai sodiečių-lietuvių iš Žemaičių (nuo Skudo, Ilakių ir iš kitų apygardų); jie atvažiuoja dažniausia Liepojun šio-t nusipirkti ir atveža parduoti sviestą, audeklus, žaisis ir kitokius daiktus.

Yra čia keturios prekyvietės ir josna suvažiuoja bemaž tiek lietuvių, kiek ir latvių. Reikia naudotis gera proga ir tarp tų sodiečių čia galima parduoti atskiri laikraščiai numeriai ir knygtės. Kiekvieną didesnę gatvę parduojami laikraščiai rusų, latvių, žydų, vokiečių kalbomis (kartais ir „Kurjer Litewski“ sutinki), o lietuvių laikraščiai parduojami tik trijose vietose.

Žmogus, atvažiuojęs n. 4—6 mylių nepažyastam miestan, neis juk įieškoti per visas gatves, kur galima būtų nusipirkti ar naudingą knygtę, ar laikraštį; o nusamžius porą vaikų arba kokią tingin-ubagą (kas, rodos, didžiū išlaidų nepadary-tų) galima būtų atnešti ne-mazą naudos ūkininkams ir sodiečiams, už ką jie su lai-ku pasakytų jums „širdin-gai“.

Gal apie šitą dalyką pasi-

rupys Liep. Liet.-Sav. Paš. Draugija, gal ir atskiros ypa-tos: knygynai Biletavičiaus ir Virkučio.

„V. Z.“

Iš Beržero, Telšių apskr.

Vienas bernas iš Berno-tavo valsčiaus, Jonauskis, su-manė apskelbti savo daktar-u, nukeliavo Ylakių miesteli-n ir pradėjo daktarauti. Ne kvailiai ylakiškiai: kieto-mis kumščiomis tvodami, iš-plakė ir nesigailės teip pa-darę. Buvo nukeliavęs Sa-lantuosna, bet ir salantiškiai netikėjo jo apgaudinėjima-m. Pagalios niekur nie-ko nepesės, apsigyveno Ber-zore. Nenorėdamas nubosti skaitytojams, nors trumpai aprašysiu, ko vertas to dak-tarėlio gydymas. Plungės apptekorius izraelita mokino Berzoro daktarą, kaip reikia išskirti anodiją iš štinispirito ir vaistai sutaisyti. Vienas ūkininkas nuėjo pas tą dak-tarą pasiteirauti. Šis pasakė: „Jei nori būti visą amžį sveikas, užmokėsi 40 kapei-ku; jei trumpesnį laiką — užmokėsi dvidešimt kapei-ku.“ Ūkininkas davė 20 kapei-ku. Išgėręs truputį vai-ty, žmogelis pradėjo šaukti nesavū balsu ir Dievo mal-o-nė, kad dar nedang tegėrė-būtų visą amžį išsėjęs žeme-lėje. Užvis daugiausia ken-čia nuo to daktaro kudi-kėliai, už ką musų sodiečiai va-dina jį Herodu. Bepiga po-nui daktarui apgaudinėti tamsųs musų žmonelės. Ap-gauk tamsta nors vieną žydą, kurie daug daugiau rupina-si savo sveikata. Pas Ber-zoro daktarą jų nė vieno ir su-rišęs nenuvestumei. Kad ir neturi teisės jis užsiimti gy-dymu, bet jis nesibijo jokio atsakymo, nes labai geruoju gyvena su urėdinku ir jų-dviejų bičiuliavimosi yra daugiau saldumo, kaip Lie-tuvos miduje. Nemokėda-mas nė rašyti nė skaityti, ap-rinko save daktaru Janau-skis.

„L. U.“

Iš Aluntos, Ukm. apskr.

Paėmęs laikraštį, randi te-legramuose vien tik žinias apie vogimą: ten išplėšė tiek tukstančių, ten vežant atėmė tiek tukstančių. Ir vis tuk-stančiai! Pas mus sodžiūje tukstančiais nevagia, nes niekas jų sukrovęs neturi. Bet nžtai su arkliais reikia būti atsargiam. Nevenam jau išvedę paskutinę kume-laitę. Vagims, žinoma, da-bar rugiapiutė: policija ne-gaudo jų. Antra vertus, jie ne labai policijos ir bijosi: juk ten dažnai tarnauja sar-gybiniams jų broliai ir svaibiniai. Valdžiai prireikus ge-rujų tarnų, kuone visi musų apylinkės rusai, atgabendai Rusijos po lenkų sukilimo ir apdovanoti žeme, atimta iš vietinių gyventojų, stojo sar-gybiniams. Tų ateivių tarpe ir yra daugiausia vagių. Teip, antai, garsus vagis su savo šaika Ustinas Jermolov iš Gruzdžių sodžiaus. Bet, kaip tai sakant, kiekvienam daiktui esti šiame pasaulyje galas, teip ir musų Ustinui šiuokart nepasisekė. Atsi-tiko teip: spalio 11 d. jis, su savo dviem draugais, kasžin kur pavogęs dvejetainį arklį, atvažiuojo Skudutiskio mie-stelin susigerti. Dažinoje-tai apylinkės gyventojai su-bėgo jų sulmti. Vagys, pa-matę, jogei gali pakliuti žmo-nių rankosna, ėmė bėgti: 2 miškan, trečias gi per lau-ty. Paskutiniamjam pasi-sekė ištukti, bet anuodū mi-ške, sugavę žmonės, labai primušė. Ant rytojaus prie-pat Aluntos miestelio žmonės atrado tuos vogtus arklis, sių kas daryti.

pakinkytus geruose ratuose, juose g. du užmuštu vagiu. Susirinkę žmonės pripažino, kad tai Ustinas, ant ku-rio visų mešė bėda, kad jis vogęs įsios apylinkės ar-klis. Teip Ustinui nepasi-sekė. Ne vieną, eidamas pro šalį, netik nesigailėjo už-muštųjų, bet dar džiaugėsi: „gal dabar, užmušus vagis, nustos vogti.“

Penktadienį, spalio 13 d., ištirti tą atsitikimą, atvyko Aluntun Utenos pristovas, apskritio gydytojas su felcėriu ir tardytojas. Policija ėmė šnipinėti, kas tuodu va-giu užmuše. Ir dabar jau gi-riasi, kad suradusi kaltinink-us, kuriuos jau suėmė. Pakliu-vo: Žalėnas, Kavalionas ir Karpavičius; kaip kalba žmonės, esą visai nekalti. Kol pasibaigs tardymas, reiks jiems pasidėti šaltojo-je. Žmonės buvo nuvaziavę pas pristovą paluonuoti su-imtųjų už laida, bet šis atsakė, kad šimtieji esą nu-gabenti Kaunan.

„L. U.“

Iš Mintaujos.

Iš Mintaujos praneša, kad Vendoeno karškas viršininkas paliepęs patrolėms šau-dyti visus, kurie nakties lai-ke busią gatvėse be paspor-tų. Tą patį liepia daryti su-tais, kurie, pamatę patrolę, pradės bėgti. Susiorganiza-vauja vidurinės Liflandi-jos soc.-demokratijos gink-luotoji organizacija.

„V. Z.“

Iš Kybartų.

Po vilniečių lietuvių teat-ro Kybartuose, Virbalio ba-žnyčioje špitolininkai dalino žmonėms lapelius, įvardytus: „Kybartų teatras“, kur bai-siai išbaurioti artistai vaidin-tojai. Tų lapelių parašytojai, ar parašytojas (po lape-liais padėtas bevardis para-šas „Kybartiečiai“) išrodo artistus paskutiniuos palei-stuviais, nepraustaburniais, kurie, anot jo, užmirę žo-džius, o neišgirdę jų, sauvai-škiai velniais, rupūžėmis ir padlomis pludamiesi tarp savęs, stengėsi pripildyti tą, ko nepriteko... iš nasrų vaidintojų eję ir nepritinkan-ti žodžiai“. Bet tai dar ne-galas tų lapelių šmeizmo. Pasileidę meluoti, lapelių parašytojai nebegali susitu-rėti, neįuopasakoję, jogei „da-vėsi girdėti šmeizmai apie dyasiškas seminarijas, pa-tinukimai dvasiško gyvenimo, pasityčiojimai iš pačio Die-vo“. Tačiau užteks pami-nėjus ir tas lapelio vietas, nes kiti jo pasakymai toki šlykštūs, kad gėda būtų jie ir minėti laikraštyje. Pau-šius lapelius rašo patamsių juodašimėliai. Kas parašė lapelius „Kybartų teatras“, lengva suprasti, atsiminus, jogei juos dalino bažnyčioje špitolininkai.

„L. U.“

Dėl cenzūros.

P. Stankevičius korespon-dencijoje „Giedraičiai“ (žur. „Vilniaus žinių“ Nr. 239) pa-duoda juokingą atsitikimą su urėdinku, kuris, jį užtikęs su vežimėju knygų, akylai apkraustęs ir vis burnijęs, kad knygos be cenzūros; ga-liaus Stank. klausia: ką pa-daryti, kad ir tamsiausieji policistai žinotų, jog parduo-damosios knygos yra cenzu-ras leistos?

Tiesa, vargas musų knyg-i-ninkams, kad policistai pa-tys, nezinodami Rusijos ista-tų, bereikalingai vargina žmones, išrašdami visokias priekabas. Tad Stank. per-dienraštį klausiant, aš, nors trumpai, kiek žinau, pasaky-siu kas daryti.

Prisikabinus kokiam nors policistui prie knygų už be-cenzūrą, reikia pasakyti, kad cenzūros įstatai atmainyti, jog nė ant jokios Rusijoje spausdinamos knygelės nega-li būti cenzūros, nes cenzu-riai panaikinti ir niekur ne-bepriimama cenzurnoti; yra tiktai inspektoriat spaudos dalykuose, kurie akylai pri-žiuri spausdutes, kad jos ka-pnors valdžiai negeistino ne-spausdintų. Spausdutes peržengusius inspektoriat duotus įstatus — tie inspek-toriai skaudžiai baudžia. Be spaudos dalykų inspektoriatas žinios spausdutes nė maziau-sios brošiūrėlės negali išlei-sti, o kad jau sykį koks nors spausdintys iš spausdutes iš-jo, tad nė joks policijos va-šas neturi tiesos prie jo nagų prikišti.

Jeigu policija prie knygų kabinėjasi ir knygūninkus persekioja, tad aiškiai maty-ti, jog ji įstatymų nežino, ar savo senovės sauvalę varo.

Cenzura pereitą (1906 m.) vasarą panaikinta ir tur but jau niekad negryš, ko ir ne-duok Dieve! O su polici-stais, tiesų nežinančiais, rei-kia apsieiti šurkščiau, nesl-duoti, bent kokiam vašui skriausti, tad nekaišios no-sies, kur nereikia; ką bepa-daryti? prisieis dar daug mu-sų žmonėms pakęsti nuo mu-sų policistų, kol terp visų vi-suotinas susipratimas neį-vyks... K. Stikl.

[Iš „Vil. žn.“]

Lietuvių skaitlius Masko-lijoje.

1897 m. Maskolijoje buvo visuotinas gyventojų suskai-tymas. Tik dabar likosi pa-garsytos statistiškos žinios. Terp kitų dalykų, buvo ren-kamos žinios ir apie gyventojų kalbą, kadangi mat Ma-skolijai apgyventa nevienos tautos, ne viena kalba vie-špatuoja visur. Žinoma, vi-sokios oficiališkos statisti-škos Maskolijoje neįtikimos, bet reikia pasakyti, kad ži-nių rinkėjai, nors nenoroms, visgi turi užrašyti teip, kaip suskaitomai žmonės reikalau-ja; gal toki suskaitytajai į-kalbinėti žmonėms, bet per-kreipti jų reikalavimą, užra-šyti kitaip negali. Europoj liaudies surašytojai niekur negali elgtiesi teip, kaip el-gėsi, pavelskan, su lietu-viais Amerikoj laike pasku-tinio suskaitymo: Europoj visur, ant atsakančių blankų pats žmonės užsirašo kuom jie yra, o surašytojai tik peržiuri, ar blankuose at-sakymai yra ant visų klausy-mų.

Taigi pažiūrėkime, kaip paskirstytos kalbos Masko-lijoje, kokioms kalboms ir kiek žmonių kalba, nes iš kalbų galima spręsti apie visokias tautos gyvenančias Masko-lijoje. Laikė liaudies suskai-ty-mo, taigi 1897 m. Maskolijoje buvo: maskolių 55667460, ru-sių 22330551, lenkų 7981-307, baltgudžių (prie jų, tur-but, prisirašė nemažai lietu-vių Viln. gub.) 5885547, žy-dų 5063156, kirgyzų 4084130, totorių 3737627, vokiečių 1790489, baškų 1439136, latvių 1435937, gruzinų 1336-448, lietuvių tik 1210510, taigi maziau net negu latvių ir gruzinų, armėnų 1073096, rumunų 1121669, estų 1002-738.

Pažiūrėjus į tas skaitlines, reiktų nusiminti labai, nes suskaitant liandį Maskolijoje pirma, lietuviškai kalbančių surasta daugiau negu 2 mili-jonai. Bet dabar, turbūt, daug lietuvių užsirašė len-kais, baltgudžiais ir masko-liais.

Iš Prūsų Lietuvos.

Tilzėj, sulyg paskutinio žmo-nių suskaitymo, buvo 37148 gyv., tame skaitliu 1894 kareiviai ir 671 žydai.

Už kiauless ant paskutinio jomarko mokėjo Tilzėj: už centnerį gyvos kiauless mokė-jo 40—47 Mrk. Už paršus mokėjo 6—10 Mrk.

Už stintas mokėjo: už šepelį 8—8.50 Mrk. Už šepelį rugių 5.80—6.20 Mrk., mie-žių 5.25 Mrk., avių 3.50—3.65 Mrk. Už centnerį šieno 2.40—2.50 Mrk., šiaudų 2.50 Mrk. Gyvulių prekės Prusose puola, kadangi, reika-laujant žmonėms, randas ren-giasi atidaryti rubežių galvi-jams iš Maskolijos: kiauless atpigę 10—12 Mrk., paršų prekės nupulė ant trečdali-o: pirma už paršus mokėjo 20—25 Mrk., o dabar tik 6—10 Mrk. Galvijus leista gabenti iš Danijos, maskoliškųjų dar vis neleidžia į Prusus. Užtat prekės daržovių ir sodų vaisių dabar didesnės, ka-dangi tokių pigių negabena iš užrubežių į Prusus. Še-pelis verdamųjų obuolių Til-zėj prekiauo 3 Mrk. už šepelį, valgomųjų gi, taigi geresnių, dusyk brangiau. Už kapų kopustų mokėjo 4 Mrk.

Likosi Prūsų Lietuvos žmonių važinėjimui atiduo-tas trumpas gelžkelis tarp Klaipėdos, Dovilių ir Pezai-čių.

Už įleidimą jenerolo I ka-riumenės korpuso, sudas už-dėjo bausmę 400 Mrk. ant redaktoriaus Karaliaučiuje išsinaučio socialistiško laik-raščio „Volkszeitung“.

Kaip matyt Prūsų Lietu-voj išsinaučiose laikraščiuose, ir Prūsų lietuviai kyla iš-miego, stengiasi pasiliuosuo-ti iš vokiečių ant jų sprando užmesto tinklo. Tą rodo ge-riausiai skaitlius lietuviškai įžegnojamų vaikų, kuris kaip kokiose parapijose su dviem metais pasididino net tris kartus. Kad teip kiltų lie-tuvių dvasia visur — tai ko-reiktų; skaitlius lietuvių ne-simažinti.

IŠ AMERIKOS.

Beprotis.

JACKSON, OHIO. 9 d. gruodžio, pilname žmonių kare, įgavęs proto sumaišymą, an-gliakasy Mc Neal išsitraukė du revolverius ir pradėjo šau-dyti žmonis. Užmušė vie-ną jauną vyrą, vieną paešo-vė mirtinai, o vieną nemirti-nai. Esanti kare žmonės iš-metė beprotį per langą ant gatvės, bet jis ir čia bėgo, šaudydamas, kol ant galo po-licistas ne paguldė jį nepa-taikęs iš savo revolverio į galvą.

Explozijos.

WILKESBARRE, PA. Kasty-nėse Parish Coal Co. atsitiko eksplozija, kurios du darbi-ninkai likosi užmušti, o pen-ki sunkiai sužeisti; tarp su-žeistų yra ir mirtinai sužeisti.

LYNN, MASS. Čeverių dirb-tuvėse P. J. Harney'o explo-davo garinis katilas. Explo-tacijos 12 darbininkų likosi su-žeistų. Užgimęs nuo explo-zijos gaisras pridirbo nuosto-lių ant 500000 dol.

HOUGHTON, MICH. Čianyk-ščiose kastynėse atsitiko ex-plozija, kurios vienas darbi-ninkas likosi užmuštas, o 3 sunkiai sužeisti. Kastynės dabar dega.

Šalčiai.

BOSTON, MASS. 7 d. gruodžio užstojo šalčiai. Bostone sušalo 4 ypatos. Mieste Troy, Vermonte, termometras nu-puolė iki 18° žemiau zero.

Tvnanai.

MORENO, ARIZ. Šitose ap-lynkines užgimė dideli tva-nai, Clifstone prigėrė 58 ypa-tos. Gal prigėrė daugiau žmonių, bet kad telegrafai iš-naikinti, tai iš tvanų apim-tų plotų nėra nė jokių žinių.

IŠ DARBO LAUKO.

† BAYONNE CITY, N. Y. Darbininkams Rockefellerio įtaiose pakeltos algos ant 10%

† RAYLAND, OHIO. Han-na Co. šitose aplinkinėse pir-ko 7000 akrų anglinių laukų ir parengs kelias naujas ka-stynes.

† ALLEGHENY, PA. Darbai dirbtuvėse Pressed Steel Car Co einą silpnyn. Neseniai iš dirbtuvių paleido 800 dar-bininkų.

† CINCINNATI, OHIO. Kon-duktoriaus ir motormanams gatvinių karų nuo 1 dienos sausio pakeltos algos po 1c. ant valandos.

† FALL RIVER, MASS. Audė-jai medvilnės dirbtuvėse pa-reikalavo ant 10% didesnių algų; jiems pasiūlė 5%, bet darbininkai ne priėmė.

† DENVER, COL. Cigarų dirbėjams čia pakeltos užmo-tas kėstis po \$1.00 už tukstantį padirbtų cigarų.

† TACOMA, WASH. Štrai-kuoja čia plumberiai.

† QUINCY, ILL. Arklų kaustytojai nuo naujų metų reikalauja didesnio užmoke-snio.

† TOMBSTON, ARIZ. Kalna-kasams šitų aplinkinių pa-kelė algas ant 25 c. ant die-nos todėl, kad jie atsisakė pristoti prie unijos.

† CHEYENNE WYO. Katilio-riams ir mašinistams pakelė algas po 3 c. už valandą.

† KHEEDIVE, PA. Briar Coal & Coke Co. šitose ap-lynkines parengs 4 kastynės ir tukstantį kokso pečių. Prie darbo patilps 2200 darbinin-ku.

† CONNELLSVILLE, PA. Šio-se aplinkinėse parengs dau-giau kokso pečių.

† WASHINGTON, PA. Bepe-nne Coke Co. rengia 100 ko-ksų pečių aplinkinėse East Mellsboro.

† MAJONTOWN, PA. Šitose aplinkinėse bus parengta daug kokso pečių; rengti pe-čius pradės tuojau po naujų metų.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

Iš Chicagos, Ill.

Pereitos nedėlios vakare, p. Radavičiaus salėj, kaip bu-vo pagarsinta pirma, atsibu-vo pirmutinė „Aušros“ Dr-stės parengta prelekcija. Pre-lekciją skaitė Dr. Kulis — „Apie išsivystymą gyvulių“. Apie pačią prelekciją daug nekalbėsime, nes buvo tai pirmas bandymas ir prele-gentai dar ne spėjo išsidirbti, ne spėjo prisitaisyti prie žmonių supratimo, todėl kaip koki dalyką galėjo but nesu-prasti, arba ir klaidžiai su-prasti. Paaiskinimui nesu-prantamų vietų buvo disku-sijos, žmonės galėjo statyti klausymus, reikalauti aiške-snių, suprantamesnių paaiš-kinimų, bet statančių klau-symus buvo mažai ir tai juos statė daugiau suprantanti, kiti, kuriems ištikro reikėjo paaiskinimų, tylėjo.

Buvo rodomi ir paveikslai geresniam paaiškinimui pre-lekcijos. Žmonių susirinko ne dan-giausiai, bet visgi daugiau negu tiketa: buvo apie 80

Klausytojų, netruko ir moterų. Keli ar gal keliolika doliarų įplaukė „Aušros“ Draugystės fondan susilpimui mokslievių. Prisirašė ir keli nauji sąnariai. Pasibaigus prelekcijai, buvo rinkimas „Aušros“ draugystės centrališko prezidento, vietoj atsiskaičiusio Dr. Graičiuo. Išrinko D. r. Želviene iš Plymoutho. Kadangi visos „Aušros“ Draugystės kuopos išrinkimui centrališko prezidento pavedė Chicago kuopai, tai tokiu būdu D. r. Želviene išrinkta centrališku prezidentu minėtos draugystės.

Iš Springfield, Ill.

Lietuviai čia kaskart pradeda labiau susiprasti. Kas mėnesis laiko susirinkimus su prakalbomis ir renka aukas revoliucijai. Ant tokių susirinkimų žmonių atsilanko kiekvieną sykį. Teipgi yra čia tokių tautiečių, kurie, kur tik pasitaiko proga keliems į vieną vietą susieiti, renka aukas ir aiškina viską savo tamsesniems broliams. Prieš savaitę drg. J. Dzienius tarp savo draugų surinko revoliucijos labui 4 dol. Ant susirinkimo 25 d. lapkričio sudėjo \$10.45 revoliucijai ir 50 c. sergančiam Lietuvoje raštininkui. L.S.A. ir L.S.P.A. raštinės kuopos teipgi vis auškaitilias sąnarių didinasi: Lietuvos Sunų draugystė teipgi auga. Nors yra ir priešgynių, bandančių kenkti geimams darbams, bet ant tokių mažai kas paisy. Šiūnami tarpū žagareiviai naują draugystę diktuoja tverti. Ji busiant labai šventa (vardas ir įstatai yra šventųjų nedaro. Rd.) Jau, kad ji galėsianti ir nuo medievių apsiginti.

25 d. lapkričio lietuvų Kaminską iš Centrall, Ill. patiko čia nelaimė ant geležinkelio C. P. & St. L. Žmogelis, sako, būvęs užsigeręs. Lipdamas į trukį, pakliso koją po ratais, kada trukis pradėjo eiti ir sutruškino visą kojos pėdą. Vincuks.

Iš De Kalb, Ill.

Lietuvių čia nedidelis būrelis, bet jie nepažysta vienybės, girti mušas po salionus ir už niekus po sudus tąsosi, isko svetimtaučiai juokiasi. To negana: tūli lietuviai užsima ir vagystėms, vagia vištas ir antis.

Pribuvėlis.

Iš Wilburton, Ind. Terr.

Lietuvių čia yra pusėtinai būrelis. Darbai nors ir negeriausiai eina, bet tikimės, kad pradės geriaus dirbti.

Lietuviai gyvena sutikime, barnių, peštynių nėra. Yra draugystė sv. Jozapo broliškų pagalbos. Sąnarys ligoje gauna po 5 dol. ir sąvaite. Mėnesinė mokeskis 25c. Pilnų sąnarių yra 52. Tautiskais reikalais neužsima. Sutvėrėme Susivienijimo kuopą No. 137, į kurią prisirašė iš sykio 12 sąnarių. Pirmintinis mitingas atsilaukė 2 dieną gruodžio ir likosi išrinkti viršininkai: pirmsėdis — J. Kutrinas, raštininkas — St. Grigaliunas, kasierius — Antanas Juzenas. Mitingai bus laikomi pirmą nedėdienį mėnesio. Prašome brolius ir seseris ateiti ant mitingų ir prisirašyti.

Kuopos sekretorius.

Iš Rochester, N. Y.

Lietuvių skaitlius čia pasidaužino: yra jų apie 500. 14 dieną rugsėjo draugystė iš Petro ir Povilo suaukė d. lėlį susirinkimui su mierių sutverti parapiją ir tas pasisekė, nes prisirašė 150 sąnarių, kurie pasidavė mokesčiui po 25c. kas mėnesis. Nutarta,

kad kaip susidės atsakanti su na pinigų, nupirkti žemės, statyti bažnyčią, užlaikyti lie tuvišką kunigą. Komitetan išrinkti: pirmsėdis — A. V. Stankevičia, raštininkas — J. Riškis.

Užbaigus parapijos reikalus, K. V. gavo daleidimą laikyti kalbą apie revoliuciją. Pirmsėdis sv. Petro ir Povilo draugystės užklauso susirinkusių, ar leis rinkti aukas revoliucijai? Parapijos pirmsėdis pakėlė protestą: jam rodėsi, kad negalima rinkti aukų parapijos susirinkime, nes sulgy jo nuomone, pakėlė revoliuciją buvo mažaprocliam!!! Kilo neramumas svetainėje vien tik dėl aukų ir jos tam šventam reikalui nebuvo dedamos.

27 dieną rugsėjo susitvėrė lietuvų ukėsų laisvės klubas. Klubas įsteigė knygnėlį. Nutarta užrašyti visus lietuviškus laikraščius, supirkti knygų. Dabar knygyne yra apie 80 egz. knygų. Klubo knygynas atidarytas nuo 7 iki 10 val., nedėliomis nuo 1 iki 10. Klubas turi 48 sąnarius.

28 dieną spalio buvo parengtos prakalbos. Kalbėtojai buvo vietiniai: J. Rimavičia, Ig. Česna ir K. Vaivada. Visi kalbėtojai išrodinėjo reikalingumą vienybės, apšvietimo, mokslo, ragino griebtis politikos. Paskui tapo užmanyta parinkti aukų revoliucijai, bet ir šiūn kartū nevis užmanymui buvo prielankūs; daugelis skubinosi apleist svetainę; K. J. paaiškino svarbumą kovos mūsų brolių Lietuvoje. Aukų surinkta \$8.00, kuriuos siūnčiam „Lietuvos“ redakcijon, skirdami L.S.D.P. Lietuvoje.

K. V....da.

Iš Athol, Mass.

Darbai eina čia gerai, bet iš kitur atkakusiam sunku darbas gauti.

Lietuvių yra čia apie 500, bet tautiški reikalai mažai jiems rūpi, yra čia lietuviška draugija, kuri pastatė naują salę, tik ne savo, bet svetimtaučių naudai (kokiu būdu? Rd.)

Antras Bostoniškis.

Iš Worcester, Mass.

Ant viešo susirinkimo pas Kazimierą Valinčių, besilinksmindami, neužmiršome ir mūsų brolių kovojančių Lietuvoje už laisvę. Laisvės vienok negalima iškovoti su tuščia ranka. Užmanius draugai, Pranciškui Pranckevičiui, atsirado keli draugai tam pritarianti. Aukavo: P. Pranckevičius, K. Valinčius, K. Valinčienė, P. Grigonis po 25c. Viso labo \$1.00, kuriuos pasiūnėme „Lietuvos“ redakcijon. Paskiriam L.S.D.P. P. Pranckevičia.

Iš Paterson, N. J.

Darbai eina čia gerai. Lietuvių yra diktas būrelis. Dirba jie daugiausiai mārskinių dirbtuvėse. Udarbiai negeriausiai, kaip kurie uždirba po \$2.50. Tarp lietuvų daug čia yra lenkbarnių, kurie nenori lietuviškai kalbėti, o jų vaikai suvis lietuviškai nesupranta. Lenkai turi savo bažnyčią, kurią užlaikyti padeda jiems lietuviai.

X. X.

Iš Brooklyn, N. Y.

Čionykščiai lietuviai darbuojasi ir kruta, tik vien rūpinasi apie savo naudą, kiti gi apie labą visuomenę. Vietinis klebonas parengė fairą, kuris traukėsi per dvi savaites. Bažnyčioj turėjom tokį pamokslą kaip Jeruzolėm, kada Kristus iš Dievo namų su botaga vijo perkopus. Buvo čia visko ir gri-

žutė ejo ant rato.

Kaip žmonės sako, šmeivant fairų buvo mažai žmonių, buvo tik artimiausi kunigo tarnai, bet iš jų nedaug pelno, nes jie pats nori naujoties iš kunigo malonės, o ne jam ką duoti.

Užtai žemutinį miesto dalyj pasitaikė matyti daug linksmesnius dalykus. Čia girdėjau kalbant, jog socia listai, kaip japonai Port Arthure, paėmė viršų ant atžagareivių ir tai ne žodžiais bet darbais. Po vadovyse socialistų, iš vietinių draugystių likosi sutvertas vietinis revoliucijos komitetas. Jie gana karštai darbuojasi ir nusinautė jau \$100.00 L. S. D. P. Laiko sykį sanvaitę susirinkimus. Socialistų kuopa Brooklynje yra, turbūt, didžiausia Amerikoje. Ji parengė knygyną, kuris sykį sanvaitę buvo atidarytas. Paties kuopa laiko kas mėnesis du susirinkimu. Rengia teatrus, sąnariai renka si ant prabų, apkalba ir kitokius lietuviškus tautiskus reikalus. Kuopa turi vakarinę mokyklą, kur kartą ant sanvaitės gali norinti pasimokyti angliskos kalbos; kartą ant sanvaitės buva atidaryti ir retorikos mokykla. Neseniai kuopa nutarė įvest grynai moksliskius pranešimus kartą sanvaitę. Prelegentu bus New Yorko universiteto inžinerijos studentas Vinikaitis. Pranešimai bus su nykstantiais paveikslais. Prelekcijos bus: gamtos mokslų, fizikos, chemijos ir t. t. Draugelis socialistams duoda dykai salę, šviešą ir apkurimą. Drangelio salionė po 73 Grand st., kaip bažnyčioj, yra prikalta dėžė su tam tikru parašu rinkimui aukų revoliucijai. Iš jos jau išsėmė \$12.00 vietinis Rev. Sel. Komitetas.

Isto, rodosi, visuomenel daug didesnė nauda negu iš kunigo Varnagircio parengto fairo vien bažnyčios naudai, į kurią, pastatę ją lietuviai, ne nori eiti.

Waterburietis.

Iš Waterbury, Conn.

Id. gruodžio atsisbuvo susirinkimas Lietuviško K. Klubo. Nieko tame nebuvo ypatingo, bet susirinkimas buvo labai traukiamas, net einanti pro šalį stebėjosi. Mat klubas iš dalies susideda iš sąnarių pasidavusių republikonams. Ant susirinkimo tapo perstatyti dvi iš vietinės kuopos L. S. P. A., kurios klubo viršininkai labai neapkenčia, nors klubo konstitucija sako, jog gali prigulėti žmonės visokių partijų. Perstatčius tuodu nauju draugu, jog didelis rikimas, šaukė, jog socialistų nereikia, kiti almanavo, jog per neapsižiurėjimą ir tarp pakliuvo keletas socialistų. Negalėdami surasti priežasčių, kurių dėl negalima buti priimt, aiškino, jeigu socialistai rašą į „ga- zietas“. Kitiems komitetas visai nedavė kalbėt.

Tarp kitko, nutarta parengti kalbą dieną prakalbas. Parkviest kalbėtoją paliko komitetui. Nebutų tame nieko piktino. Prakalbos pagirtinas dalykas; bet kiek patirta, tai daroma ant galvos nelaimingų socialistų. Parengtose keletą kartų prakalbose 34 ku. L.S.P.A. kalbėtojai aiškino socializmą, po prakalbų skaitlius kuopos sąnarių žymiai padūgo; kas, žinoma, republikonams labai nepatiko. Kiek teko patirti, jie kalbėtoją ketina kviesti Dr. J. Šliupą, nes būk jis nesigali pipirų socialistams.

Iš Brooklyn, N. Y.

Kriaucių darbai eina silpnai, bet vėl eis geriau. Dirbtuvės dirba gerai. Tarp lietuvų nėra čia sutikimo: vien ešasi tarp sąvės, kiti su kunigu. Istikro mūsų kunigėlis savo avelės trumpai kerpa. Bažnyčioj nieko daugiau neišgirsi, kaip tik barimus parapijonų kad mažai moka bažnyčiai. Dėl tų barnių skaitlius parapijonų mažinasi ir gali prieiti prie to, kad prie parapijos paliks tik vienas kunigas. Tasyk nebus ką barti, ne ką kirsiu, kirpimas gal rupi labiau negu pati bažnyčia. Ir darba antai mūsų bažnytelė daug prašėiau išrodo negu kunigo namai.

B. C.

Iš Worcester, Mass.

Gruodžio 1 d., Petro Armino Lietuviška Teatralska Draugystė parengė teatrą, lošė dramą 4 aktuose vardu „Laimė iš svetur“. Veikiančių ypatų yra 15, tame 3 moteriškos. Moteriškas roles loše: Ursulės — F. Juškevičiūtė; Kotrinos — Z. Dulbitė; Šešpienės — M. Krikščioniūtė. Merginos ir vyrai savo roles atloše gerai. Tarpais aktų gražio Worcester'io Lietuviškas orkestras po vadovystę y. Skrolis iš So. Boston, Mass.

Ant teatro susirinko žmonių nedaug, ne daugiau kaip 120. Susirinkę užsilaikė gražiai. Pasibaigus teatrui, orkestra pagrajoio kelis šokius, mylinti šoki pašoko.

Kaip visur, taip ir čia, lietuviams kylanč, nesnaudžiant jų stabdytojai. Štai Petro Armino Teatralska Draugystė garsinant teatrą per plakatus, kelis pūnė ir lietuvišką karčiamą, kur karčiamininkai, perskaitę plakatus, patėmijo, kad jie spaudinti angliskoj spaudutėj, plakatus numetė į gurbą. Kitiems lietuvis biznieriis, cigarų dirbėjas, daugiau iš lietuvių biznį darantis, visokių gerus užmanymus (kokius? Rd.) apšaukė kvailiais! Šitie lietuviški biznieriiai, kaip kitiems lietuvių geriems užmanymams ir paskutiniam teatrui užkenkė, atkalbinėdami žmonis, kad neitų ant teatro. Žinoma, daugumas ir paklausė. Bet tas išėjo ant naujos, nes ant perstatymo susirinko tik šviesėni, doreni lietuviai (kėno naudai buvo parengtas teatras? Draugystės ar viešai? Rd.)

Teatralskoji draugystė nespaudino plakatu, tikietų ir programų lietuviškoj spaudutėj todėl, kad lietuviški kriauciūnai buvo parandavoje vietą savo bizniui pirmiaus, o lietuviškas spaudutėjininkas tos vietos savininkui pasiūlė daugiau \$2.00 randos ant mėnesio ir tas parandavojo tą vietą spaudutėjininkui. Tokiu būdu lietuviškas spaudutėjininkas padarė apie \$30.00 kaštų lietuviškiems kriauciūnams. Išgirdęs apie tai teatralskoji draugystė, nutarė nespauzinti nieko pas lietuvių spaudutėjininką. Su- lig to nutarimo ir padarė.

Viznis.

Iš Waterbury, Conn.

Id. gruodžio atsisbuvo susirinkimas Lietuviško K. Klubo. Nieko tame nebuvo ypatingo, bet susirinkimas buvo labai traukiamas, net einanti pro šalį stebėjosi. Mat klubas iš dalies susideda iš sąnarių pasidavusių republikonams. Ant susirinkimo tapo perstatyti dvi iš vietinės kuopos L. S. P. A., kurios klubo viršininkai labai neapkenčia, nors klubo konstitucija sako, jog gali prigulėti žmonės visokių partijų. Perstatčius tuodu nauju draugu, jog didelis rikimas, šaukė, jog socialistų nereikia, kiti almanavo, jog per neapsižiurėjimą ir tarp pakliuvo keletas socialistų. Negalėdami surasti priežasčių, kurių dėl negalima buti priimt, aiškino, jeigu socialistai rašą į „ga- zietas“. Kitiems komitetas visai nedavė kalbėt.

Turime žydų kartėmininkų, mėsininkų, visokių storninkų, ir vieną labai mokytą advokatą, kuris nė rašyti nė skaityt nemoka, niekuomu geru neužsima, bet Scrantonio lietuvius pataliko išnaudot, kas dieną kaip mėsininkas jaučią, varinėjasi pas skvajerį. Skaudu, kad mūsų tūli broliai duodasi išnaudoti, meta kruviną skatiką, bet tai vis tie, kurie neskaito nė jokių raštų, ne aukauja nė cento ant tautiskų reikalų.

Veselninkas.

Iš New Haven, Conn.

25 d. lapkričio atsisbuvo krikštynos pas Aleksandrą Reizą, kur susirinko būrelis lietuviškų lietuvių. Nebuvo nė tuščių barnių, nė nereikalingų ginčų, bet laiką praleidome ant pasikalbėjimo apie pagerinimą buvio ir ateities išsivilių lietuvių Amerikoje ir apie dabartinį vargingą pataliojimą tėvynės Lietuvoje. Kazimieras Blažaitis užmanė paukauti revoliucijos reikalams. Išskiriant kelis, kiti noriai aukavo. Iš viso sudėjo \$5.85. Iš suaukautų pinigų 10 c. atsitraukia persiuntimo kaštams, o likusius \$5.65 siūnėme „Lietuvos“ redakcijon, paskirdami revoliucijos reikalams L.S.D.P. T. Levkevičia.

Iš So. Omaha, Nebr.

Lietuviai pradeda busti iš miego, pradeda supastinti naudą organizacijų ir vienybės, prie Susivienijimo prisirašo vis daugiau sąnarių. Jeigu teip eis ir toliau, tai nebus lietuvių neprigulinių prie S. L. A.

Moterys ir merginos teipgi neatsilieka. Jos teipgi pradeda suprasti naudą S. L. A., ir prisirašo.

Kas nori prisirašyti prie S. L. A., gali ateiti ant susirinkimų, kurie atsisbuvo ant

„New Settlers Hall“, 9 ir 28 mėnesio; viršininkus te- nai galit rasti kas nedėliomis nuo 3 iki 5 po pietų. Zemaitis.

Iš Elizabeth, N. J.

58 kuopa L. S. P. A. parengia prakalbas 16 d. gruodžio 1906 m.

Prakalbos atsisbuvo svetainėj D. Brazincko, 67 Wall st. Kalbėtojai bus: J. Perkunas, J. Šukis iš Brooklyn.

Kviečiame visus aplinkinius lietuvius. Tarpuose prakalbų bus deklamacijos.

Prakalbos prasidės 1 val. po pietų. Vyras įžanga 5c. moterim ir merginoms dykal. Kuopos organizatorius.

Allegheny City, Pa.

28 d. lapkričio buvo ballus parengtas parapijos naudai, parengė draugystė Sunų Lietuvos. Buvo ir girtų: kadanę pelnas ejo kunigui, tai vaikščiodamas, gyrė parapijanus ir ragino linksminis, nes pelnas bus apverstas revoliucijonierių naudai. Žmonės, žinoma, linksminos, kiek galėdami. Ballui pasibaigus, ne vienas paliko net drabžius, o ant rytojaus rado supjaustytus ir skylėtus. Socijalistas.

Iš Scranton, Pa.

Lap. 15 dieną atsisbuvo čia Juozo Vitko vestuvės. Susirinkę svečiai patarė padaryti kolektą naudai Lietuvoje kovojančių su caru revoliucijonierių. Užmanytas, Kazimieras Keturakis. paaiškino susirinkusiems, kokius persekiojimus kenčia mūsų broliai Lietuvoje. Pėrėjus per susirinkusius, surinkta \$9.40. P pinigai paskirti S. D. Partijai, pasiūsti jie tautiskam kasiečiui T. Dudai. Nors čia nemažas skaitlius lietuvių, bet mažai yra atjauniančių ir selvičių tautos reikalus, užtai žydams, tai antra Palestina.

Turime žydų kartėmininkų, mėsininkų, visokių storninkų, ir vieną labai mokytą advokatą, kuris nė rašyti nė skaityt nemoka, niekuomu geru neužsima, bet Scrantonio lietuvius pataliko išnaudot, kas dieną kaip mėsininkas jaučią, varinėjasi pas skvajerį. Skaudu, kad mūsų tūli broliai duodasi išnaudoti, meta kruviną skatiką, bet tai vis tie, kurie neskaito nė jokių raštų, ne aukauja nė cento ant tautiskų reikalų.

Veselninkas.

Iš New Haven, Conn.

25 d. lapkričio atsisbuvo krikštynos pas Aleksandrą Reizą, kur susirinko būrelis lietuviškų lietuvių. Nebuvo nė tuščių barnių, nė nereikalingų ginčų, bet laiką praleidome ant pasikalbėjimo apie pagerinimą buvio ir ateities išsivilių lietuvių Amerikoje ir apie dabartinį vargingą pataliojimą tėvynės Lietuvoje. Kazimieras Blažaitis užmanė paukauti revoliucijos reikalams. Išskiriant kelis, kiti noriai aukavo. Iš viso sudėjo \$5.85. Iš suaukautų pinigų 10 c. atsitraukia persiuntimo kaštams, o likusius \$5.65 siūnėme „Lietuvos“ redakcijon, paskirdami revoliucijos reikalams L.S.D.P. T. Levkevičia.

Iš So. Boston, Mass.

28 d. lapkričio 8 m. atsisbuvo pasilinksmimas draugystės Lietuvos Dukterų, ant draugystės naudos. Svečių diktai atsilankė ir gražiai visi užsilaikė. Dainavo ir tautiskias dainas, dainavo bažnytinis choras po vadovyse M. Karbansko. Tautos reikalai teipgi nepamiršti. Vietina draugė užmanė paukauti

nors po centą revoliucijai ir kankintiniams. O. Matulaitis, M. Simkiūtė ir O. B. perėjo per susirinkusius ir surinko \$11.02, iš kurių paskirta: \$5.00 L. S. D. P., o \$6.00 kankintiniams, 2c. atsitraukė persiuntimui pinigų. Jie pasiūsti „V. L.“ redakcijai. Nors tai maža auka, bet vis-gi bus ne vienas kėsnis duonos. Butų gerai, jeigu ant kiekvieno pasilinksmimo ar šiaip susirinkimo įteptų į madą parinkt aukų, visada rasis aukautojų, jeigu tik bus kam užmantų ir paaiškint padėjimą kariu-jančių už laisvę. Ačiu visiems dalyvavusiems ir draugams, pagelbėjusiems surengime: J. Turauskui, P. Latvinskui, J. Strakauskui ir A. Macevičiui. Vardan draugystės Lietuvos Dukterų: A. Strakauskienė ir O. Baronačiūtė.

Iš Denning, Ark.

Šitose aplinkinėse yra tik tai anglių kasyklos. Kasyklose darbai eina gerai ir uždarbiai vidutiniai. Šviežiai pribusiam nesunku darbas gauti. Lietuvių čia yra kelios šeimynos ir keli pavieniai, bet visi pusiau sulenkėję, tarnauja lenkam Gaila, kad lenkai netarnauja lietuviams. Gero tarp lietuvių nėra, daugumas paskendę girtuoklystose. Lietuviai.

Red Lodge, Mont.

30 dieną lapkričio susirinkome pas Antaną Urboną kelmietas lietuvių. Čia lietuvių yra tik 10. Šnekėdami apie visokius reikalus, atsiminėme mūsų brolius Lietuvoje, kariu-jančių už laisvę tėvynės. Jonas Bakanas užmanė paukauti po kelis centus revoliucijai. Juozapas Januševskis paaiškino reikalingumą laisvės ir aukavimo ant to miero. Sudėjome \$5.00. Pinigus aukaujame revoliucijonieriams Soc. Dem. Partijos, siūnėme „Lietuvos“ redakcijon. Juozapas Januševskas.

Nuduokim sau, jog socialistų balsai ins kapitalizmui grumot pavojumi, — o tas ne užilgo atsitiks. Argi mūsų teip vadinama „konstitucija“ apgins darbininkus, kurių tiesias kapitalizmas lms visai siauryti? Nė trupučio! Tuomet čionais, kaip ir Rusijoje, vienintėlis ginklas darbininkų klasiui bus liķės, tai — visuotinas štreikas paremtas ginkluota revoliucija; ir tokiame karte mūsų laimėjimui viltis remsis ant armijos ir laivyno, kurie visuotino suki-limo laike pereis į darbininkų pusę ir atsikreips prieš savo dabartinius valdovus.

Amerikos revoliucijonierių atsisaukimas.

Brangūs Draugai! — Ar gi jus neįteimijote, kad šendien Amerika turi dvi feodaliskiausias ant svieto įstai-gas? Mēs nurodom Amerikos armiją ir Amerikos laivyną. Drausmė šitose įstaigose to-škia aštri, kad paverčia šias įstaigas į galingiausį ir nuolankiausį kapitalistų klases įrankį. Lengva sau prasta-tyt, kokią blėdį situodvi įstai-gi padarytų darbininkų klai-sai, jeiga dabartinė revoliucija primtų grozojančią kapitalizmui išveizdą. Armijos ir laivyno vyrai yra išlavinti mušt žmones be mažiausio svyravimo vien tik aficerams paliepus — o tankiai net ir paliepimo nelaukia, jeigu tik nujaudžia, kad iš štabo atėjo panašus prisakymas. Tai yra ne pažvalga bet tankiai patirtas faktas.

Atminkit, kaip amerikoniški raiteliai, Pietiniuose Filipinuose išmušė vyrus, moteris ir vaikelius; kaip varė anglesius iš Kolorados su negirdėta nuozmybe; kaip pliekė nekaltus San Francisco piliečius tuojaus po žemės drebėjimui; viskas tas turi priminti proletarijatui, kokis pavojus grumoją darbininkams nuo geležims ir ugnė apsišarvojusių galvažudžių.

Šio krašto laikrastija, valdovai kapitalistai, vietoje peikt tokius žveriškusius, ji pagiria ir ploja; mat kapitalistų klai-sos tokia politika, kad savo turtus stato augščiaū žmo-gaus gyvybės; tokia jų politi-

ka buvo visuomet, tokia vi suomet ir bus. Nuozmus iš mušimas Prancuozijos proletarų po Paryžiaus komunos, skerdynės ant Nevsko Prospekto Peterburge ir kitos ne-suskaitytos žudynės visuo-met parodo, kad kapitalistų klai-sos politika yra liejimas kraujo ir užmušinėjimai.

Seniai jau tapo pripažyta, kad valdovai ir kapitalistai (vienas ir tas pats) išlėkė pavienio žmogaus nuosavybę ant žmonių gyvybės. Išsitarimas Debs'o „Niekas nėra teip pigus kaip žmogaus mėsas ir krajas“ tapo vyriausiu darbininkų klai-soje priezo-džiū. Žmonių gyvastis, žmo-nių skurdas ir žmonių kentėjimai kapitalistui visai nerupi; jam apeina tiktai privatiškas lobis. Tas jau teip tankiai buvo išrodinėta, kad čionai nebereikalingi joki pavyz-džiai. Na, o socialistų partija atvirai prisipažysta, kad ji nori perimt visus išdarby-čių kelius. Nesilapetydami už krumų, pasakom, kad mēs, darbininkai, norim pilno valdarbiai vidutiniai! Šviežiai pribusiam nesunku darbas gauti. Lietuvių čia yra kelios šeimynos ir keli pavieniai, bet visi pusiau sulenkėję, tarnauja lenkam Gaila, kad lenkai netarnauja lietuviams. Gero tarp lietuvių nėra, daugumas paskendę girtuoklystose. Lietuviai.

Šitose aplinkinėse yra tik tai anglių kasyklos. Kasyklose darbai eina gerai ir uždarbiai vidutiniai. Šviežiai pribusiam nesunku darbas gauti. Lietuvių čia yra kelios šeimynos ir keli pavieniai, bet visi pusiau sulenkėję, tarnauja lenkam Gaila, kad lenkai netarnauja lietuviams. Gero tarp lietuvių nėra, daugumas paskendę girtuoklystose. Lietuviai.

Nuduokim sau, jog socialistų balsai ins kapitalizmui grumot pavojumi, — o tas ne užilgo atsitiks. Argi mūsų teip vadinama „konstitucija“ apgins darbininkus, kurių tiesias kapitalizmas lms visai siauryti? Nė trupučio! Tuomet čionais, kaip ir Rusijoje, vienintėlis ginklas darbininkų klasiui bus liķės, tai — visuotinas štreikas paremtas ginkluota revoliucija; ir tokiame karte mūsų laimėjimui viltis remsis ant armijos ir laivyno, kurie visuotino suki-limo laike pereis į darbininkų pusę ir atsikreips prieš savo dabartinius valdovus.

Ar tai ne puikus bus šmotelis poetiškos teisybės, kad kapitalistų armotos atsikreips prieš juos? Ir tas galima bus padaryt, kadangi tai jau ne sykį buvo padaryta. Armija ar laivynas ima savo stiprybę iš darbininkų klai-sos. Kareivis ir jurininkas yra darbininkai; tankiausiai jie esti surinkti iš žemliausiu industrijinių išsivily ir netenkinių ateivių; tarpe jų, priedan kas augščiaū pasakya, yra keletas augštesnių mokyklų studentų, klerkų etc., kurie prieš įstojimą armijon, negalėjo daturēt smarkios ekonomiskos kovos. Jie beveik visi buvo netenkinių prieš įstojimą tarnystėn, o dar labiau įniršo po įstojimo, pažinę tuos tikslus, dėlėi kurių yra užlaikoma armija. Iškilai patvirtina tą nuomone apėtus pabėgimai iš armijos. Kadangi iš dešimties kareivių gal nėra nė vieno, kurs įstojęs butų armijon dė-

lei patrijotisko jausmo, tai drąsiai galima sakyti, kad iš penkių dešimčių kareivių, pabuvusių armijoje keletą mėnesių, visiškai nebesiranda nė vieno su patrijotiškais jausmais. Galingieji ponai Washingtono jau ir dabar aimanauja, kad teip mažai besiranda armijon liusanorių. Kareivių ir jurininkų jau didesnis užsimstis yra susipratusių už darbininkų, nors, žinoma, jie da neturi supratimo proletarij kliasos. Bet tegul tik socialistai užtvarkys juos su gera, kliasų kovos propaganda, o pasekmės bus tikrai stebuklingos, ypatin-gai jos nustebins musų viešpačius, — nes socialisto jau nieks nenustebina. Pakol armija ir laivynas bus nuolankūs kapitalistų kliasai, patol įvedimas sąveiklinės (kooperatyvškos) respublikos beveik nėra galimu. Bet armija nėra prielanki savo viešpačiams; ar nematol nuolatinių joje sumišimų!

Imkim pavyksian Rusiją. Ar butų revoliucija padarius tokį progresą, jeigu nebutų iškilusi čia eilė sumišimų armijoje ir laivyno? Ir jeigu galima vest antimilitarišką socialistų propagandą „prispaustoje Rusijoje“, tai kodėl to negalima butų daryt „laisvoje Amerikoje“? Šiandien Rusijos armijoje vienintelis ištikimas kareivis, — tai kazakas; jo neužgavo revoliucijinė propaganda dėlto, kad jis nemoka skaityt. Amerikoje gi armijoje kiekvienas įstojan-tis privalo mokėt skaityt; mės lengvai galime prie jų prieit. Jie negarbina musų „tėvelio batiuskų“ (Teodoro Lojo), nes jie žino, kad jis toks pat žmogus kaip ir jie. Suvenytų Valstijų valdžia — visuomet netikusi ir sudribusi — negalės musų propagandos sustabdyt.

Vokietijoje, Prancūzijoje, Italijoje ir kituose Europos kraštuose, ar galėtų socialistai garsiai didžiūotis savo pergalėmis, jeigu nebutų jų draugų socialistų armijoje ir laivynuose? Vokietijos kaizeris, paveizdas, visas dreba nedėlto, kad daugumas darbininkų apsisuktų esą socialistais, bet dėlto, kad Vokietijos armija pilna socialistų ir visai jai nebegalima užsitikt. Galima butų pristat daug tokių iliustracijų.

Toliau praneša atsišaukime, jog Kalifornijoje (Oakland'e) uždedama naujas, agitacijai armijoje pašvęstas laikraštis. Metams prekuios 1.00. (Adresas: 528 Telegraph Avenue, Oakland, Cal.) Toliaus rašo:

Musų sumanymą — propagandą tarpe kareivių — širdingai visi sutiko. Garsas rasėjas, drg. Džek London, sako: „Jūsų propaganda eis greita socialistų propagandos Vokietijos armijoje stoka tokios propagandos, stoka kliasinio susipratimo Rusijos armijoje padarė Rusijos revoliuciją tokia kruvina... Paimta karūnenė jaunūmenė yra darli socializmo skriejimui dirva... Susipratęs kareivis ir susibroliajęs su darbininkų judėjimu, nebus toks paikas ir nešaus paliepus i darbininką.“

Daugumas kitų įžymių socialistų, imant draugė ir redaktorių dangelio socialistų ir progresyviškų laikraščių, užgyrė šią mielę, ir da nė vienas socialistas ikišiol nepapeikė.

Dabar, atėjus rinkimams, ar nemalonėsimės laikraščiai atspaudint tam tikras „armijos ir laivyno“ laidas? Reikėtų atspaudint tiek egzempliorių, kiek tik galima ir išplatint tarp naujai renkamų armijon kareivių bei pačioje

armijoje, nurodant kareiviams, kad jie patys darbininkai, kad jų reikalai yra vienodi su darbininkų; bandyt reikla sužadint jų dvasią prie loominio susipratimo, kurs jau pas juos sąvaimiai pradeda kilt, nurodyt jiems išplėtojimui tos dvasios kelius.

Ir jus patį, jeigu nuo redakcijos šitą laišką išpeiksit, pasiūst i giliausias pragaro apelinėks, vienok, — atspaudinkite jį! Dėl šeselio Karoliaus Markso, meldžiame jus, nepalaikykite musų krašto, „suokalbio tylėjimu“ socialistų ir revoliucionierių laikraštijoje...

Kada musų žmonės stovės už armotų, ir kada jie stovės už musų pusę, mės neturėsim ko bijotis, teismai, karaliai ir militariški diktatoriai nieko negali padaryt, jeigu jų nusprendimų neparemia kanuolės; pagaliaus „Dievas“ visuomet yra tų pusę, už kurią stoja armija. Viskas ko mums reikla, tai atsakančio darbo ir iš musų pusės energiškių pastangų; o tuom-syk galim įvykt visuotiną sukilimą drauge einanti su visuotinu streiku.

REIKALAI

Susivienijimo Lietuvių Amerikoje.
Buenos Aires, 27 d. spal. 06
GARBUSIS SANTIEVIETI SU VIS-
AIS DRAUGAIS!

Jūsų Mylistų mielai siuntinėli su trisdešimties doliarų auksu, išsiųstą 10d. rugsėjo 1906 m. apturėjau 14 dienų spalių, taigi i 34 dienas po išsiuntimo. Atnešė man jį D. Frantisek Stah Boemas, statistikas ir sekretorius gydytuvės ir marinyčios Mercedes, kuriam ir atidaviau tuos \$30.00 padėt i skarbinyčią ant mano pareikalavimo, kadangi tiek pinigų laikyt pas save negaliu. Siuntinėlis atėjo, rodos, porą dienų pirma, bet buvo padėtas pervežėjimui, kadangi ant antvoželio yra parašas ispaniškai „sugražinu antru kart su laikinėmis pečvietėmis pinigų“ Pasirašęs: A. Marni.

Aš nežinau ne to, kas pasirašo už mane, nes nuo 5 metų neprileidžia nė grometneščių, nė išdalytojaus raštų (La Prensa). 7 metai baigia-si, o da neprileido prie manęs nė mano tikro brolio, nė sesers, kuriuos 1890 m. išto-liaučiau ir gerai pažinau. Nežinau, ar jie da gyvi, ar jau pasimirę. — Už prisiųstus ikišiol doliarus širdingai dėkavoju garbingiems viršininkams „Susivienijimo Lietuvių Amerikoje“; teip sąnariams, kaip ir visiems draugams draugystės prijaunčian-tiems man mano nelaimę ir mįslę kokiū nors būdu išsi-mokėt iš tų užtrauktų skolų gyvas ar negyvas budams.

Beit pranešu podraug, kad aš už pinigus neparduosiu savo idejalų, kuriuos įgijau — tiesios ir šviesos. Aš nesiduosiu užmest man beprotystę iki paskiausio atsikvė-pimo: aš visus išmislus iki padangių ir su didžiausia panieka atmesiu.

Turin primint, kad labai nusidėvįjau apturėjęs paskutinį pinigų siuntinėli, nėsą 6 diena liepos pas p. J.J. Paukštį i Plymouth, Pa., o 12 d. to pat mėnesio pas p. W. Ambrozevičių rasiau, idant praneštų visiems, kad nesigyst man nieks pinigų, nėsą sakiau, kad ant 10 mė-nesų užteks: o tie du ponai par du mėnesiu niekam ne-pranešė. Sakiau podraug, kad aš per tą laiką turu gyvas ar negyvas iš peklos išeit. Užtenka man jau visko, tu-rin 69 metus amžiaus ir su išsiūbta sveikata. Čia ne-

paguodoja nė mano žaidų, nė luosystos apturėtos 1863 m. apgynime tėvynės, tiktai jas sušimteriopavo.

Tas užtylėjimas minėtų po-nų per du mėnesiu apie ma-no pranesimą ir prašymą aiškiai parodo, kad ir pas S. L. A. draugus nėra vie-nybės, nors V. L. vadinas. Parodo tai man ir biednosios „Laumes Vaikas“ ir p. Dr. Želviene su savo užmanymais, kad man neduotų daugiau pašelpo, tik tuos doliarus antkankinių naudos ir mai-stos paliktų. O ne dėkingystę tų musų neišmanėlių! O kas pirmas buvo to švento parversmo dvasiško netik-tai Lietuvoj, bet visame svie-te palaikytoju? Kas daugiau kentėjo ir kraujo pralėjo už tiesas musų garbingosios gi-minės ir liezuvių? Kas pir-mas savo gyvastį pašventė ir aukavo už tiesas mžonių, vargdienių, o podraug ir už gyvastį visų žmonių? Argi galimas daiktas, kad Tami-stos nesuprastumėt, ką svieto gaziotos rašo apie tuos da-lykus?

Lietuvių vardan baisiai ap-žagė mane „V. Lietuv.“, su apgarsinimu manęs tikrai sergančiu protiskai ir da pavojingu žmogum, o mano protesto ne apgarsino. Tai buvo saukamas nedekingųjų žydų „nukryžiuok! nukry-žiuok! ant kalno Golgotos su juom!“, Garbe Dievui, atsirado geresni ir suprante-sni žmonės, šviesos mylėtojai, kurie apgynė mane. Garbė jums užtai! Ne kaltinu aš visų lietuvių nė visų sąnarių S. L. A., tiktai pharizėjus moniūninkus ir keletą nežinan-čių ką daro, ką šneka, nė ką mislija, nes ištikro jų pro-tai sumaišyti labiau negu ma-no. Tiesa yra neužgina-ma nors draudžiama — kad politikoj nėra nė krislo teisy-bės tiktai diplomatu suki-mai. Turėtoj jau girdėt sakant, jog politikoj nėra nie-ko negalimo, viską galima padaryt.

Galiausiai priminsiu Tami-stomą, kad aš ne esmi nė „tautietis“, nė „Višelis“. Aš rašau i Vištalius, nėsą, neži-rėdams kaip lenkiškai perdirbta metrikose gimimo Wi-štalewski, o civiliškuose ak-tuose Wištalewski, ne tarp žmonių vadinimo Vištaliauc-kas, aš, pastojęs Viktorium, perkeičiau r i l ir maišau Vi-stą, matymą su Višta, — pauk-ščiu vaisingumu.

Sveikindamas Tamištas su visais draugais ir iš gilumo širdies velydams viso gero visuose užsiėmimuose, pasi-lieku dėkingu už pašelpą, visos giminės smulkiųjų są-narių bet viena iki akis už-merkstu ant amžių.

A. Vištalius ir Višteskis.

IŠ VISUR

Odesoj sustraikavo juri-ninkai ir porto darbininkai. General-gubernatorius prašė admirolo Skridlovo atsistat i Sebastopoliaus jurininkus kariškos laivynės, bet tas atsisakė sūsti, kadangi visus Juodųjų jurių laivynės juri-ninkus jis laiko už neištiki-mus. Pulkais čia kolauja i Kijevo juodasimčiai, kurie žada tuojaus štraikams galą padaryti. Laukia čia dabar naujų skerdynių.

Hamburgo sude pasiba-l-gė prova maskoliškų revoliu-cionierių, policijos apskus-tų už dirbimą bombų ir gabe-nimų ginklų i Maskoliją. Ap-skusti buvo 7 vyrai. Sudas 3 pasmerkė kalynin nuo vie-ros sanvaitės iki 2 mėnesių, keturis ištėsioms.

Varšavos general-guber-natoriaus laikraštis „Varšav-skyj Dnevnik“ pagarsino, jog Varšavos universitetas bus perkeltas i Saratovą, o poli-technika, įrengta už lenkų auksą — i Rostovą ant Dono. Tokiu būdu visa Lenkija liks be augtesnių mokslų įstai-gos, kaip ir Lietuva.

Chinuose, provincijoje Kang Si apsirėškė didelis ne-kentimas europiečių, buvo jau mušimų diktai. Eu-ropiečiai ir amerikoniai, dirbę Thung Sta anglių kastyneš, ap-leido darbą ir pabėgo i Shanghai.

Japonijos pakrantėse smarkus vėjas apvertė ant jurių kelis mažus laivelius ir ir juose buvę žmonės supuo-lė i vandeni. Prie to prigrė 60 žmonių.

Peterburge likosi pašau-tas policijos inspektorius Šeremetjev, organizatorius garsių Baltstogės žydu sker-dynių. Persovė jį žydas dar-bininkas i Baltstogės.

Peterburge prasidėjo prova admirolo Nebogato-vo ir 78 laivynų oficerų, apkal-tintų už pasidavimą po Cusi-ma japoniečiams.

Peterburge speciališka komisija perkratė klausy-mą priskyrimo prie tikros Maskolijos Lublino ir Sedlecų gubernijų.

Perėitą savaitę Varšavoj pakūrė 8 revoliucionie-rius, o karės lauko teismas kitus 8 pasmerkė sušaudy-mui.

Paryžiuj pasimirė pagar-sėjęs prancūziškas klerikalis-kas raštininkas, akademijos sąnarys Brunnetiere.

Lenkijoje, mieste Lodz, dėl nesutikimų su darbininkais, uždarė daug dirbtuvių. Per tai 30000 darbininkų neteko darbo.

Washingtono Kongreso knygynas nupirko Krasnojarsko Indrino knygyną, suside-dant i 80000 tomų knygų.

Redakcijos atsakymai.

SANARIU 14 KUOPOS. Ka-dangi korespondencija para-šyta negerai, negalima gerai suprasti: ar joje pritariama, ar nepritariama socialistams, pradžioj jie nupeikti, pabaig-oj rėdžiama jų priešams, o kad Tamištas reikalauji, kad butų patalpinta be per-maunų, teip kaip parašyta, nenori, kad butų taileyta — tai jos netalpiname. Reikia arba gerai parašyti, arba leis ti taileyti teip kaip reikia.

BUVUSIAM AKTORIUI. Raštas nesuprantamas. Reikia su-prantanciai aprašyti, tasyk patilps. Kiek pelno buvo, jeigu rašantis nepaduo-da, redakcija negali žinoti. Klausiti reikia tiesiog teatro rengėjų.

J. MAITAKONUI. Korespon-dencija nepatilps. Joje yra vien privatiškai dalykai ir tai toki, apie kurių teisingumą mės abejojame, o užtai rei-kėtų laikraščiai atsakyti.

BURNIŠKIUI. Prakalbą ge-riausiai ant susirinkimų kal-bėti. Laikraščiai ji netin-ka, kadangi joje nieko naujo nėra, atkartojama tas pats, apie ką jau daug sykių laik-raščiai rašė ir dagi su daug svarbesniais motyvais.

Otto Carqué

PAMATAS VISOKIAI REFORMAI.

Vadovas sveikatai, turtui ir laisvei.
Populiariškas raštas apie Klausimą Valgybos.
Su raštininko leidimu vertė
J. Laukis.

gyvulinio maisto, kurie yra reikalingi kaip didama sutrauktiniam judėjimui vidurių. Klausinys valgant pertankiai, kaip ir visoki kitą gyvulinį maistą, anksčiau ar vėliaus pasidaro užkietėjimas vidurių.

Pienas yra maitingas valgis, kuris yra geriausias pritaikytas užgimimui žindžui. Tik kudičio gromuliojimo organai yra pri-taikyti prideranciai sugromulioti pieną; jo seilinės gromulos nėra dar išsivystę ir jo penimasis takas yra kuone ties skyle, visai ki-tokis negu suaugusio. Toje skylyje buva nedidelis išsiptimas, iš kurio laipsniškai pasidaro pilvas, ir tuomet labai mažai pilvo syvų pasidaro. Pienas įėjęs i pilvą kudičio, tuojaus iš jo išėina i žarnas, kur jis gali bu-ti suvirintas. Pilve suaugusio, kuris yra ki-tokios išvaizdos ir sunksto daugiau rugš-tinūs pilvo syvus, iš pieno pasidaro didelės, kietos krekenos, kurios nelengva sugromu-lioti.

Karvės pienas yra puikm maistu ver-šiams, bet jo negalima per daug įgirti žmo-giskoms esybėms. Matiškas maistinis san-dėlis kukliok — motinos pienas — padaro labai mažas, minkštas krekenas, kurios len-gva sutrinti ir suvirinti. Jos yra visai ki-tokios negu krekenos iš karvės pieno, kurios yra kietos ir pritaikytos priešpiliui gromu-lojimo santaisios versio. Išmintina valgyba pieno tankiai gali padidinti svarumą ypatos, bet tas paeina nuo didelio nuosimčio van-dens, kuomet jame nėra gana organiškių dru-skų suaugusiam, kuris reikalauja didesnio nuosimčio geležies, siero ir titnagio savo maiste.

Karvės pienas yra kartais atskiedžiamas su vandeniu ir pasaldinamas su grynų cu-krumi, idant padaryti iš jo maistą vaikams. Bet negalima atsigvėsti gana nuo šito ne-tikuso darbo, kuris sumažina nuosimtį orga-niškių druskų piene, ir tuom tuojaus užken-kia prideranciam degvimiui bei tekėjimui kraujo, nuo ko kyla didesnis skaitlius kudi-kių ligų. Grynnytas cukrus visai neturi mi-nerališkų dalykų ir dėlto visuomet jis yra kenkiantis sveikatai.

Nėra nieko tinkamesnio laukiamajai motinai kaip laikyti prastos ir spulios val-gybos, susidedancios ypatingai iš vaisių, daržovių ir riešutų, saugoties gyvuliniių maistų kiek galint, arba išsivadant jų visai, kadangi šitas gyvenimo budas nė tik užti-krins lengvą gimdymą, bet teipgi ir ganėtiną tvinkimą sveiko pieno, prie kurio anaipol negalima lyginti kokio nebuk priemoniško maisto.

Tankiai yra sakoma, jog, nors vegetari-škoji valgyba butų gera tropikinėse ir patro-pikinėse šalyse, jos visiškai nepakaktų šalte-snėse šalyse. Vienok šita nuomonė yra vi-sai klaidinga. Musų kunas nė tik gali ap-turėti daug daugiau šilumos ir energijos iš priderancio rinkinio augalinių maistų, k. v. vaisių, riešutų ir grūdų, bet jie teipgi yra geresni sveikatai.

Bet mėsą yra teipgi peiktina dėl kitokių priežasčių. Net jei ją imant prie geriausių sanlygių, nuo pilnai sveikų gyvulių, tai ji vis-ia yra užteršta išmetomis ir nuodingais dalykais (šlapumu, šlapumiu rugščia, kreatinu, kre-tininu, leukomaiu, ir teip t.), kurie vienval-ia yra teriami kuno audiniuose. Gyvulio gy-vastis didumoj priklauso nuo vienvalinio iš-metimo šitų nuodėvųjų, medžiagų pasibaigus gi gyvuliui, didelė dalis tų nuodų, žinoma, pasilieka kune, labiaus ji išsidėstant aud-iiniams, dar daugiau išmetamųjų dalykų pa-sidaro. Todėl su kognu šmoteliu mėsos mės apunkiname savo valgymo organus, ypatin-gai kepenis ir inkstus, daddėtiniais nuodais, pasidariusiais gyvulio audiniuose. Zuvis ir lukštiniškai negyvi daug greičiau sugenda negu kunal kitų gyvulių. Užsnuodijimai stervanuodžiais tankiausiai atsitinka nuo valgymo zuvių, vėžių, austerių ir tt.

Mėsos ligoto gyvulio — o tvarte laiko-mų gyvulių didelis nuosimtis serga nė viena-tai kita liga — šitie nuodai kartais randasi pasibaistiname laipsnyje ir didelės daugy-bės tokio netikuso ir pavojingo maisto, ga-lima tikėti, yra valgomą perdm visoj šalyj. Per pirmus tris mėnesius 1902 m. Sveikatos Taryba New Yorko mieste konfiskavo suvir-šum 325,000 svarų mėsos visiška netinkan-čios valgyti ir yra labai galimu daiktu, kad ypatingai neįstekingesnė sritys visų di-desnių miestų pasidavinėja didelės daugy-bės netikusios mėsos, išvengusios priežiūros ir tokiu būdu gresiančios pavojumi visuome-niškai sveikatai ir gyvasčiai. Didėsė mės-asyklose Londono daugiau kaip keturi šimtai tonų mėsos parsiduoda kasdien. Atskaita užveizdo parodo, jog beveik tukstantis tonų liginos mėsos yra paniekinama kas metas, bet apėtis suvalgoma, be abejonės, yra di-dėsnė už tą, kadangi nėra tam tikro priežiū-ri-mo, kuris vartojimą netikusios mėsos galėtų visiškai sustabdyti. Ant galo yra ligos ky-lancios nuo vartojimo mėsos, nuo kurių nė aštriausias chemiškas tyrinėjimas, nė aky-liausias mikroskopiskas kamantinėjimas ne-apeaugs.

Moksliski patyrimai parodo, jog pas-žmogų kepenys sunaikina tik kokią pusę šlapuminės rugšties, tekandios su krauju, ar-tai įgaautos iš lauko, k. v. valgant mėsą, ar pasidariusios kune nuo paprastų permainų audiniu. Šitas yra dėlto, kad pas žmogų kepenys ir inkstai gauna po lygią dalį krau-

jo. Pas mėsėdžius gyvulius kepenys yra daug veiklesnės ir gauna daug daugiau kraujo už inkstus. Kepenys mėsėdžių gyvu-lių gali sunaikinti sulgyzinamai dešimt ar penkioliką sykių tiek šlapuminės rugšties, ką kepenys žmogaus, kas aiškiai teipgi paro-do, jog organizmas žmogaus nėra fiziologi-škai pritaikytas mėsiskai valgybai.

Žinoma, daugumas valgo mėsiskus val-gius be jokio, rodosi, užkenkimo, bet pasek-mės tokios neišmaningos valgybos anksčiau ar vėliau pasirodo. Kepenys ir inkstai ga-liaus neįstengia atlikti savo funkcijų ir iš-metamieji dalykai renkasi kune, gimdyda-mi skrofulikas ir vėžines saulygas, sausgė-las, podagrą ir tt. Dantys pirma laiko pusta dėl stokos reikalingų minerališkų galvų, nuo ko savu keliu darosi kliūtis prideran-čiam sukratymui ir sugromuliojimui mai-sto. Kunas tankiai mėgina prašalinti išme-tamuosius dalykus per odą, kuri paranda ir pabala ir apsirėškia ligos odos įvairiuose pavidaluose. Muilai ir grožylai rekom-duojami šitame dēste yra aršesniais už netu-rinčius vertės, kadangi jie tik suvaro nevaly-vumus atgal i kuną. Raudona, skaidri oda parodo kuno sveikatą; jos negalima aptūr-ėti jokiais priemoniškais budais, o tik per-prastą, spūlią valgybą, susidedancią ypatin-gai iš šviežių vaisių, gero išsimankstymo, šviežio oro ir saulės šviesos.

Kad parodyti kenkiančias pasekmes mės-os valgymo, aš privesiu čion pavyzdį iš ti-kro gyvenimo. Valgis gyventojų Islandijos, šiaurinėj dalyj Atlantiškojo didžmario, su-sideda beveik išmintinai iš gyvuliniių maistų, tarp kurių zuvis, šviežia ar džiovinta, padaro didžiausią dalį. Vasaros laike jie turi pieno ir sviesto pakaktinai; bet duonos, vaisių ir visų kitų daržovių yra kuodidžiaus sa-trukumas, o tarp žemesniųjų luomų kuone visiškas neturtas. Kaip išėiga šitų sanlygių gyvenimo islandiečių, odos ligos, kiliandios dėl nepriderancios maitybos yra pas juos la-bai tankios ir apsirėškia savo aršiausiose laipsniuose. Škorbutas ir raupai yra pas juos paprastais dalykais, atsitinkanciais ypatingai vakariname pakraštyj, kur gy-ventojai priklauso daugiausiai nuo žuvini-kystės ir kur ganyklos yra menkesnės plotu ir našumu. Uždegimo palletos vidurinių organų ir palinkimas ant kirmėlių atsitinka teipgi labai tankiai pas islandiečius dėl ypatingos jų įprastos valgybos.

Veizdžioj priešgynybėj baisiam gyveni-mui šitų nelaimingų žmonių stovi kuone re-jiškas gyvenimas žmogaus ant daugelio sal-Tykojo didžmario. Pirmą ispanų atradim Ladrono salį 1620 m., jų gyventojai tikėjė, kad jie yra vieninteliai ant žemės žmon- mis; jie neturėjo beveik nieko tokio, kas a-rodė neapeitinu abelnei civilizuoatam žm-gui. Ant salų nebuvo jokių gyvulių, iš-mus kelias rūšis paukščių, kurių niekas ne-kvaršino. Jie niekuomet nebuvo matę ug-nies ir iš pirmo vargiai galėjo žinoti jos veik-mę ir naudojimą. Vaisiai, riešutai ir darž-ovės, teip kaip juos gamta suteikia, buvo jų vieninteliu užsilaikymu. Jie visai buvo neiš-pasakytai gerai sutverti, stiprūs ir lengvai galėjo nešti sunkenybę 500 svarų ant savo pečių. Liga buvo nežinoma jiems ir jie gy-veno iki išnokusiam amžiui. Daugelis tarp jų buvo, ką buvo perėję šimtmetiui rubežų, nebudami ištiktai mažiausios ligos.

Kitas svarbus argumentas už vegetari-šką valgybą yra tas, kad žmogus gali aptūr-ėti sau maistą nuo daug mažesnio ploto, kada jis gyvenant produktais žemės, gaudams juos tiesiog iš rankų gamtos, vietoje šerti juos pirma gyvuliams, o paskui maityti jų mėsą. Žemė, kuri dabar yra laikoma me-džioklei ar auginimui gyvulių, daug geriau galėtų būti sunaudota auginant vaisius, rie-sutus ir javus. Yra apskaityta, jog tam ti-kras plotas gerai išdirbtos ir apodintos vai-sių medžiagos žemės galėtų išmaitinti mažiau-siai dvidešimt kartų tiek žmonių savo vai-siais, kiek ji galėtų išmaitinti mėsą gyvulių, kurie tik tesigano iš jos savaimios žolės; neseniai ji tapo patirta didelės skerdyklos Cincinnati'jo, jog aviziniai miltai vartojami nupenėjimui meitelių butų išnešė mažiausiai šesis sykių tiek ką išnešė kiauliena maitinant žmones. Kaip neišmintinga dalį gaisinti lai-ką ir pinigų auginimui ir mušimui gyvulių, kuomet gamta siulo mums su produktais žy-mės geriausias maistines medegas jų gry-niausiam stovyje ir didžiausiam gausumui!

Knygtūje „Pamatas visokiai reformai“ aš parodžiau, jog amžis žmonių veislės siekia mažiausiai kelis šimtus tukstantių metų; jog žmogaus normališkas tipas prasideda nuo laiko, kada gromuliojimo organai musų vaismičių prosenų įjunko i tokį valgi; jog mėsamiečiai prasidėjo sulgyzinamai nesename perijode istorijos organiškojo svieto, gal lai-ke ledų gadynės, kuomet angaliniai maistai vargiai buvo gaunami ir žmogus buvo pri-verstas butinumo imti sau maistą bent iš da-lies iš gyvulinės srities; jog anatomiskas su-dėjimas ir fiziologiskos funkcijos jo kuno, vienok, pasiliko be atmainos, kas parodo ai-škiai, kad gamta neleidė jo buti mėsamiečiu. Prigimtas kelias žmogaus fiziško ir protiško išsilankstymo yra praklinesnėje liukmėje. Išgalė mūsti gyvulius ir tiekti juos maistui yra aiškiai žemesnio laipsnio už išgalę dirbti žemę. Pirmais žingniais link civilizaci-jos tikrai buvo žmogaus pirmieji: bandymai žemdirbystės ir sodininkystės.

Nelaimingas tikėjimas, jog mėsą yra ne-apieitinu daiktu valgybos ir jog gyvulių svietas yra sutvertas tikslui aprupinimo žmogaus maistu, yra vienas iš daugelio prie-tarų, kurie likosi perduoti mums iš gentkar-tės i gentkartę. Dilgančios veiklės mės-iskų maistų, klaidinga laikomų už maity-bą paeina nuo buvimo augėliau paminėtų iš-

matinių dalykų (leukomėnas, kreatinas, Alapumas), ankštai susirūšindami savo chemiškai sudėtinu su augmeniškomis nuosėdomis (alkaloidais), k. v. kafeinas, teinas, kofeinas, kurių trumpa sujudanti pasekmė yra nuo to, kad jie sužadina rezervines pajėgas organizmo, vietoje k. duoti naują gyvumą, tokiu būdu padarydami ant galo visiška sunykimą nerviškos pajėgos.

Kaip jau buvo nurodyta, maitingosios sudėtinės mėsos — taukai ir proteinas — yra daug geresniam bei grynėsniam stovyje ir geresnėje prietaikmėje įvairiuose produktuose žemės, kurie aprūpina mus visuokio, kas mums reikalinga užlaikymui pilnos sveikatos, jei mes juos vartojame kiek galėdami jų šviežiai ir prigijimame stovyje. Bet „civilizotas“ žmogus, neįsimačiusi užsimanęs pagerinti gamtą, atima daugumai šitų produktų tulas jų svarbiausias sudėtinės, ypatingai organiškas druskas, ar tai mechaniniai budaus (poliravimais grūdų, sifojimais miltų), ar tai netikusiais pagaminimais (bereikalingu virimu, tiršinimu, ištrankimu), ar chemiškais procesais (rauginimu). Dabar maždaug mes gyvename amžyje piklavotų miltų, grynų cukraus, pusrytvalgių, dėžinotų vaisių ir daržovių, marinuotų su boraksine ir saliciline rūgštimi, rugintų gėrymų, priemoniškai gromuliotų maistų ir vegetarai, mėginanti maitintis tokiomis sublogintais maistais, žinoma, rodis kuodidžiausias nepasisekimą savo budo valgybos, kol jie nepamatis, kad mes negalime pagerinti gamtos ir kad viskas, kas yra gardu savo prigimime žaliame stovyje, geriausiai tinka maitinimui mūsų kūno.

Didėji ir visuotinė teisybė pradeda svietiti žėdųjį protaujančioj galvoj, kad augmenioj kritis yra klėtim visos maitybės, suama turtus žemės, jungdama juos su gūlis spinduliais dangiškos šviesos ir uždama juos mums įvairiausiuose ir puišinoose pavidaluose mėgių vaisių, skanių lapų, lėpų daržovių, aukšinių javų, kurių yra didžiausias davėjas mūsų sveikatos ir ilgamžystės. Žinoma, daugelis yra, kurie negali užsiganėdinti vegetariška valgyba, bet tankiausiai priežastim to yra netinkantis pasirinkimas ir pagaminimas valgių. Kur tik ant svieto vegetarizmas yra praktikuojamas sulgy tikrų principų, ten jo našenybė ant mėsos ir maitysios valgybos yra reiški ir pavieniai kaip ir tautos suteikia mums kuovadžiausias pavyzdžius.

Valgybinis klausimas vertas yra kurkas didesnės atidžios abelno žmogaus, negu jis jį turi dabar, ypatingai sykis į sykį apšnektant klausimą, darant tinkamus sudėjimus bei gaminimus valgių ir skaitant auginimą vaisių bei riešatų, idant ilgainiui žmonės visiška galėtų atsiliuosuoti nuo gyvulinių maistų.

Pamokymas šitų dalykų turėtų būti vienu iš svarbiausių uždavimų žėdo liaudinio mokyklos apvietimo, kadangi kitaip žmonės, mažai ar visai nežinodami apie mechanizmą savo kūno, negalės užlaikyti savo ir savo vaikų fizinio ir protiško drutumo.

Dėl sveikatos ir smagumo darbas ir sodas yra visuotini ir augščiau idealu žmogaus. Kiekvienoj vyriškoj širdy randasi neįsnykstantis lauktumas dienos, kurioje jis galės įgyti kokią gabalą žemės ir sodinti ant jos medžius nesąncius žiedus ir vaisius. Šitas mylėjimas kaimijos ir sodno yra be persiojimo gyvuojančia atmintim apie keles pamirštą rojų. Busimas žmogus išnaudos gamtą vietoje išnaudojimo savo bendrabrolių; jis apels didelius ir prisikimšusius miestus ir taps tyrinėtoju įstatymų gamtos; jis įsiekos užsiėmimų, kurie suves jį arčiau su šviežiu oru ir saule teip butinai, kaip maistas ir gėrimas užlaikymui gyvasties. Juo daugiau mes galime gėrėtis saulėtu dangum ir gaivingu oru, juo daugiau gyvumo mes galime sukrauti mūsų kūn, kuomet antpaig gyvenant blogai išvėdinamose namuose prisikimšusių miestų visuomet yra pavojus mūsų sveikatai ir dorybei.

Galų-galė žmogus kibsis prie žemės; jis pamatis, kad tik žemė ką jį maitina geriausiai, ir, kaip milžinas Antaens, visuomet reikalauja ją palytėti, pačiupinėti po savo kojomis, idant atnaujinti savo stiprumą. Abejonės nėra, kad ateis laikas, kuomet mokslas ir telktis (kooperacija) žmonių išsidrbs žemę iki tokiu laipsniu, jog ji išduos gausų maistą, laimę ir pasiganėdinimą kožnam. Tasyk šmėkla ligos, bado, užmąstys ir karės išnyks nuo mūsų planetos kaip nakties migla nuo vaikių spindulių užtekančios saulės naujos ir garbingos dienos!

GALAS.

Apsireiškimai atmosferoj arba Meteorologija.

Pagal Prof. Wojekov'a.

augstų kalnų šiaurinėj, Finlandijoj jis patalpinu po kelis šimtus žvalurinių vielų galais angstyn ir tas vėles sulvingė varinėms vieloms. Žalvarinės vielės jis sudėjo ant visiškos kvadrato; jos buvo izoliuotos nuo viršutinio žemės sluogsnio ir sujungtos su vienu galu drutos galvaniškos mašinos, kitas galas buvo sujungtas su drėgnais gilesniais žemės sluogsniais kalno apačioj. Kaip tik viskas buvo prirengta, kaip reikia, prasidėjo elektriški teikėjimai besikeičiančios pajėgos, einanti nuo oro žemės link. Ties metališkais žvalurinių vielų galais pasirodė gelsva šviesa, tokiu jau kaip ir poliariskoj švieso.

Skaitlius pasirodantių poliariskų šviesų ne visada vienodas, vienišs metalis jų buvo daugiau, kitais mažiau, vienuose metuose jos šviesa galima matyti toliau, kituose vėl arčiau; paprastai smarkesnės ir toliau matomos tuose metuose, kuriuose ant saulės matyti dideli tamsūs šlakai; kokią vienok ant didumo poliariskos šviesos įtekme turi tie pasirodanti ant saulės tamsūs šlakai, tas iki šiol dar nesusekta. Istikro iki šiol dar ir mokslinčiai nesusekė kas yra istikro tie tamsūs ant saulės šlakai: patėmyta juos ant saulės, bet kas jie yra, nors spėjimų netruksta, tik rai dar nežinia.

Klimatas ir oras Lietuvoj ir Maskolijoj.

Maskolija užima labai didelius plotus: ji užima septintą dalį sausumų žemės paviršiaus. Todėl čia negali, ant viso jos plotu, būti vienodas klimatas. Šiauriniame Sibiro krašte vidutinė metinė temperatūra 17° žemiau zero, arba — 17° Celciaus termometro, o tuom tarpu, paveržtame nuo Turko per karę 1877 m. Batume, prie krantų Juodųjų jurių, vidutinė metinė temperatūra 15° augščiau 0, taigi + 15° Cel. term., o pietiniuose apskrčiuose Užkaspiskos žemės net + 16° C. Taigi vidutinė metinė temperatūra svyruoja tarp 84°.

Dar didesnis temperatūros skirtumas buvo žiemos laike, taigi sausio mėnesį. Verchojanske, šiauriniame Sibiroj, vidutinė sausio mėnesį temperatūra 50° žemiau 0 arba — 50° C. term., o Batume + 7° C. term., taigi skirtumas pereiną 55° C. term..

Mažesnis jau yvairumas temperatūros šilčiausiame metų mėnesį, taigi liepos mėnesį: ji žemiausia ant salų Šiaurinių Ledinųjų jurių, kur vidutinė liepos mėnesio temperatūra yra apie + 1°, augščiausia gi pietiniuose kraštuose Užkaspiskos žemės, į pietus nuo Mervo, kur ji siekia 30° C. Dar didesnis skirtumas bus tarp žemiausios ir augščiausios temperatūros, taigi tarp didžiausios šaltio ir didžiausios karščio visokiuose Maskolijos kraštuose. Didžiausias šaltis Verchojanske buvo — 72° C.; ant lygumų vakarinės Sibirojos, iki 50° šiaurinės geografinės platumos, taigi kraštuose toliau į pietus gulinčiuose negu Lietuva, dar žiemos laike šaltis buvo — 50° C.; užsalimas gyvojo sidabro, taigi — 40° C., pasitaiko net Maskvoj, Kurske ir Luganske, rytinėj dalij Ekaterinoslavijos gubernijos, užtai Batume vanduo ne kasmet užšala, o termometras niekada nenupula žemiau — 8° C. Užkaspiskoj žemėj vasaros laike buvo karščiai + 45° C. ir daugiau. Taigi skirtumas temperatūros Maskolijos plotuose pereiną 120° C., jis ant didesnis už skirtumą užsalimo ir verdančio vandens.

Kadangi temperatūra turi didžiausią įtekme ant visokios organiškos gyvybės, ant augmenų ir gyvųjų, tai suprantama, jog ir ta gryybė labai yvairi ant didelių Maskolijos plotų ir žmonės čia gyvena labai yvairiose aplinkybėse. Pakrantėse Ledinųjų jurių žmogus negali užsiimti žemdirbyste, nes ne joki jvai čia nenunoksta, jis čia medžioja ant jurių žvėrių, minta iš medionės ir žvėjonės, arba augina šiaurinius elnius, kurių kailiais rėdosi, minta jų pienu ir mėsa. Ant salų, gulinčių ant Ledinųjų jurių, žmonių nėra, jos neapgyventos išmės salos Naujos Žemės, kur 20 metų atgal apsigyveno kelios samojedų šeimos; čia retai žiemos perleidžia tik žvėjai arba tirinėjanti tuos kraštus mokslinčiai.

Užtai pietiniai kraštai tiek turi šilumos, kad gyventojai gali auginti šiltų kraštų augmenis: augina lygumose Kaukazo limonų, oranžių medžių, Azijos lygumose turi tulius tropiškų ir prietropiškų kraštų augmenis, kaip antai: ryžius, medvilnę.

Be klaidžių mano tie, kuriems rodosi, jog Maskolijoj gali augti tropiškų juostos medžiai: klimatas net toliausiai į pietus gulinčių kraštų peršaltas tokiems augmenims, kadangi tuose kraštuose buvo šalnos, visur termometras, nors ir nevisada, nupula žemiau užsalimo punkto. Iš tropiškų ir prietropiškų kraštų Maskolijoj gali augti tik vienmečiai augmenys, kuriems pakanka didelės šilumos per trumpą laiką. Daugumas tropiškų kraštų augmenų Maskolijoj išsala, iš palmų net pietinių kraštų šaltis gali išlaikyti tik mažas skaitlius atmainų, kitos Maskolijos klimato nepakenčia.

Didesnis dalis Maskolijos turi kontinentališką klimata, su dideliu skirtumu tarp vasaros ir žiemos temperatūrų: žiema, apskritai, šalta, o vasara šilta. Taigi Maskolijos klimatas tinka labiausiai auginimui vienmečių augmenų nuokimui reikalaujančių per trumpą laiką didelės šilumos; svarbiausi iš tokių auginamų Maskolijoj augmenų yra — varpiniai augmenys; tokiems augmenims tinka klimatas didesnės Maskolijos dalies.

Todėl tai pietinė Maskolija jau nuo seniai rupino duoną kraštams prie Terpieminių jurių, apgyventų tirštai, kurių klimatas tiko auginimui kitokių augmenų, jau ne vienmečių, pavelskan; vynuogių, alvų medžių ir kitokių; dabar Maskolija siūnčia javus ir į kitus Europos kraštus, ypač į Angliją ir Prancuziją, taigi į kraštus teipgi tirštai apgyventus, kurių klimatas tinka auginimui kitokių augmenų, pavelskan: Anglijos drėgnas klimatas geriau tinka auginimui pašarinių augmenų negu javų.

Vienok dideli plotai prie Šiaurinių Ledinųjų jurių teip Europinėj Maskolijoj kaip ir Sibiroj jau netinka žemdirbystei dėl šalto klimato.

Pietinėj Maskolijoj, ypač Užkaukazij ir vidurinėj Azijoj klimatas tinka žemdirby-

stei, bet, antai Vidurinėj Azijoj, didelius plotus apima tiraf pagimdyti teipgi klimatiškų aplinkybių: ten klimatas persausas, lytaus išpuola permaži, ypač vasaros laike, augmenims permaži drėgnumo.

Visuose kraštuose, kur žmonių darbu parengti išvadžiojimai po laukus vandens, augmenys auga labai tarpiai ir žemdirbiai iš savo darbo nemaz turi pelną.

Augmenys visur reikalančia šilumos ir drėgnumo, jeigu to gamta duoda permaži, žmogus gali jiems ir vieną ir kitą parupinti. Bet suteikti šilumos žmogus gali nedaug ir tai su labai dideliais kaštais ir ant labai mažų plotų, kaip tai matome oranzerijose, todėl tai žemdirbiai tokias ukes rengia ant mažų plotų. Užtai drėgnumą gali žmogus parupinti dideliems plotams, milijonus dešimtinų gali padaryti vaisingais, koki be pridėjimo žmogaus darbo turėtų likti nevaisingais tirais.

Išpuolimai drėgnumo (sniegas ir lytus) paskirstyti ant Maskolijos plotų teipgi nelygiai. Danguisiai drėgnumo išpuola ant rytinių pakrančių Juodųjų jurių ir Kaukazo kalnuose; čia per metus išpuola apie 200 centimetrų drėgnumo. Čia sujungtas drėgnumas su šiltu klimatu, todėl ir augmenys auga labai tarpiai.

Mažiausiai to drėgnumo puola lygumose vidurinės Azijos: mažiau negu 10 centimetrų per metus; į vakarus sausoji juosta užima kraštus prie Kaspiškų jurių ir apatinę tekėjimą upės Kuros. Čia žemdirbystė apsimoka tik paupiuiose ir kraštuose kur žmogaus darbu parengtas išvadžiojimas vandens po laukus, kiti kraštai žemdirbystei ne labai tinka dėl stokos drėgnumo.

Kitas turintis mažai puolančio drėgnumo apskritys yra prie Šiaurinių Ledinųjų jurių krantų. Čia drėgnumo puola mažai dėl didesnio negu kitur šaltio dėl ko oras neigiamai palaikyti daugiau vandens garų. Čia vienok stoka drėgnumo negali kenkti augimui augmenų, žinoma tokių, koki tuose kraštuose gali dar augti, kadangi dėl žemos temperatūros augmenys mažai išleidžia vandens garų.

Maskolijos lygumose, taigi kraštuose tirščiausiai apgyventuose, per metus išpuola vidutiniškai 40—60 centimetrų vandens; tokiu drėgnumo pakanka auginamiems žemdirbių augmenims, taigi javams, bulvėms, vaisiniams ir girių medžiams, žinoma, jeigu tas išpuolantis iš debesų drėgnumas bus gerai paskirstytas, jeigu jis puls atakančiam laike.

Apskritai paskirstymas puolančio iš oro drėgnumo Maskolijoj tinka augmenims gerai, kadangi daugiausiai drėgnumo puola vasaros laike, kada visoki augmenys daugiausiai reikalauja vandens. Šiaurinėj Maskolijoj daugiausiai lytus buvo rugpjūčio mėnesį, didesnėj dalij vidurinė — liepos mėnesį, toliau į pietus, ypač gi stepuose — berzelio, kraštuose prie Kaukazo kalnų — gegužio.

Mažai Maskolijoj yra kraštų, kuriuose žiemą pultų daugiau drėgnumo negu vasaros laike. Prie tokių kraštų priguli: pietinės pakrantės Krimo pussalio, rytiniai kraštai Užkaukazio ir didesnė dalis Turkestano.

Sibiroj teipgi iš debesų puola daugiau vandens vasarą negu kitose metų dalyse.

SIS-TAS IŠ TECHNIKOS.

J. ILGAUDAS.

Sėdžiu prie stalelio ir maistau kaip lauke šalta, kaip nesmagu. Mat saulė atsitolino nuo mūsų, nepriduoda tiek šilumos kaip vasarą, užtai ir persikeitė visas žemės išveidžis. Nematyti žaliuojančių medžių, nė laukų, viskas yra kaip apmirus. Vienok pas mane nešalta, galiu mąstyti ir rašyti: mat moku apsisaugoti nuo šaltio.

Žilų-žilų senovėj, kada ir augščiausiai stovinti žmonės buvo da, teip sakant, laukiniai, jie nemokėjo gerai apsisaugoti nuo šaltio, nemokėjo ugnį sukurti ir pasišildyti, bet vėliau išmoko, žinoma, povaliai.

Pirmiau, kada žmonės nepažinojo „koyos už buvį“, kada jie gyvenę šiltoje šalyje, nereikėjo jiems kurti ugnies, nes gamta, saulė suteikė jiems gaupėtiną šilumos. Bet laikui bėgant, pasididino skaitlius žmonių, aplinkinės gyvenimo darės kas kart sunkesnės, išsidrbo kova už buvį ir daugimas žmonių turėjo apeisti savo buveines, turėjo trauktis tolyn. Gyvenimo sąlygos pasidarė daug blogesnės ir žmogus buvo priverstas mąstyti, protinti. Prislėjo žmogui ir šaltis ir bado kėsti. Tiesa, iki kokiam laipsniui žmogus prie šaltio prisitaikė, vienok visgi kilo jam galvoj mintys, kad šiluma geresnė negu šaltis. Taigi, aplinkybės priverė žmogų įsikurti koki nors elemento, kuris jam „koyą už buvį“ palengvintų. Be abejonės, žmogus išrado ugnį visai netikėtu būdu, bet su radęs, tą išmoko gerai sunaudoti. Pirmiau, žinoma, buvo ugnis žmogui baidiu daiktui, bet laikui bėgant, jis ją apgalėjo, apspazino geriau su ja, ypač gal ir todėl, kad pamatė, jog ugnis apsaugoja jį nuo daugelio žvėrių, o ir maistą pagardina. Taigi, žmogus išrado ugnį, arba, teisingiau sakant, išmoko sunaudoti gamtos pajėgą.

Ugnis palengvino žmogui gyvenimą, ir juo toliau jis žengė, juo geriau išmoko ta ja gamtos pajėgą naudotis. Žmogus apvaldė ugnį!

Pirmiau, žinoma, kur žmogus ugnį iš sausų žolių ir šakų, bet vėliau nepasikakino tokia ugnia — jis užsimanė karštesnės, pamokintas be abejonės, netikėtai įvykusio atsitikimo, sukūrė ugnį iš akmeninių anglių. Pirmiau, gal rado žmogus tas anglias ant paviršiaus, bet pamatęs, kad tai labai geras kuras, pradėjo jų įsiekoti ir žemėje. Mat, gal, užėjo jam mastis, kad tas juodas deimantas turi augti žemėje, lyginai kaip ir kiti brangūs akmeniniai ar naugės. (Apie tai, kad anglys pasidarė iš augmenų, medžių, žmogus tuomet da nieko nežinojo). Bejieskotas žemėje, pamatė, kad jų daugybės yra kaip kuriose vietose.

Vienok, laikui bėgant, nors žmonės ir atrado žemėje didelę daugybę „juodųjų

Rytinėj Sibiroj žiemą viešpatuoja giedra, išpuola mažai sniego, vasarą gi dangus tankiau buvo apsiniaukęs negu žiemą.

Europinėj Maskolijoj buvo atbulai: mažiau debesų buvo vasarą, o rudenį ir žiemą dangus tankiau apsiniaukęs. Debesys saugoja žemę nuo atšalimo, kuris be debesų būtų labai didelis, tas matyti antai Sibiroj, kur žiemą dangus giedras be debesų, ten todėl ir šaltiai didesni negu kituose Maskolijos kraštuose. Chabarovkoj, prie įpuolimo upės Ussurij Amurą, vidutinė sausio mėnesio temperatūra — 24° C., o Kamenec Podolske, gulinčiame po ta pačia geografinė platumą ir tokiame jau atstume nuo jurių, tik — 4° C..

Vidutinis išpuolimas drėgnumo didinasi nuo šiaurinių vidurinės Maskolijos link, o nuo vidurinės pietų link vėl eina mažyn. Revelij vidutiniškai per metus išpuola vandens visokiame pavidale 489 milimetrai, Mintaujoj 514 milim., Pinske 581 milim. Rytiniuose Maskolijos kraštuose drėgnumo mažiau ir pradedant nuo Maskvos, einant į pietus jis eina mažyn: Maskvoj per metus išpuola vandens 583 milim., Kerče 849 milim., Astrachanijoj tik 156 milim..

Besidangujimas drėgnumo nuo šiaurinių pietų link atsako gamtiškai reikavimui augmenų, kadangi mat augmenys per garavimą zudo daug daugiau vandens šiltuose negu šaltuose mėnesiuose, užtai pasimažinamas drėgnumo toliau į pietus vodingai atšilepia ant augmenų ypač stepų plotuose, kur dėl pertankiai atsitinkančios stokos drėgnumo gaus tankiau buvo bado metalai.

Žinoma, kenkia žemdirbystei ir per daug didelis drėgnumas, kaip kenkia ir stoka drėgnumo; vienur, kaip kokiuose metuose, lytaus buvo daugiau negu reikia augmenims, kituose gi metuose buvo jo permaži ir tasyk neužderėjimai, bado metalai apima didelius plotus ypač pietinėse ir rytinėse Maskolijos. Stepų plotams kenkia stoka drėgnumo netik todėl, kad ten puola permaži lytus, bet teipgi todėl, kad tuose plotuose nėra girių, laukai atidengti vėjams, kurie išdžioviną dirvas, vodingai jie veikia ant visų augmenų.

Svarbiu ypač šaltesniuose kraštuose, tame ir mūsų tėvyne Lietuvoj, yra teipgi lygus paskirstymas snieginio užklodo, kuris uždengia dirvas ir tokiu būdu saugoja žiemini javus ir kitus augmenis nuo išsialimo per žiemą: jis neduoda išdžiūti dirvai, palaiko drėgumą ypač pavasario laike. Pagal bėti dirvai visada gali žmogus pridėdamas išmintingai darbą. Prie palaikymo drėgnumo prisideda gilus dirvos išarimas, palaikymas neakėto arimo per žiemą, palikimas, piaužant javus, augstos rugienos, uždengimas dirvos ant žiemos šiandais, teipgi gyvos iš augančių krūmų tvoros ir girios atgabena žemdirbiui dar naudą ir tuom, kad jos saugoja dirvą nuo vėjų. Taigi aišku, jog pridėjęs darbo, žmogus gali šiek tiek perkeisti klimata koki nors krašto, padaryti jį atsakančiu, parankesniu savo mieriems, gali šiek tiek sumažinti vodingą klimato įtekme.

Juo toliau į pietus ir pietrytus, juo re-

(Toliaus bus.)

nas vokiškas geologas apskaltė akmeninių anglių guolį vien provincijoj Samsi ant 120000000000 tonų. Taigi, nors ir yra giliai žemėje didelė daugybė akmeninių anglių, vienok ir jos kada nors pasibaigs. Mat ką gamta per tukstancius metų sutvėrė, pagaminu, tą žmogus į šimtmečius sunaikina. Ir kagi bedarys tada žmonės, kada anglys pasibaigs? Kuom besildys jie savo namus, kuom bevarys mašinas?

Turėdami dabar akmeninių anglių perpilnai, visai ne apmąstome, kad jos kada nors gali pasibaigti, lyginai kaip ir sotus, visko perpilnai turis žmogus nesirūpina apie varguolį, badą kenčiantį. Bet pamastykime apie tai gerai. Šiandien visa pajiega, teip sakant, paeina nuo tų „juodųjų deimantų“. Jeigu, duokime sau, staiga pritrūktume tų „deimantų“, tai sykiu sustotų visi geležinkeliai, visi miestiniai karai, negalėtų nė vienas laivas bevažiuoti, visi fabrikai sustotų; audyklose teipgi nebūtų galima dirbti, kasdieniniai reikalaujami daiktai būtų be matant išpirkti, elektriškos ir gaminės liamos nežibėtų ir, galima sakyti, įvyktų „svieto pabaiga“.

Jeigu ir dirbtų tuomet milijonai žmonių dirbtuvėse, vienok visgi neįstengtų rądomis nė šimtinę dalį to padaryti, kas šiandien mažiausiai padaroma. Užtai, gerai apsvaresčius, galima sakyti, kad anglys išties yra šiandien „deimantais“, daug brangesniais, negu garsus deimantas Orlov, kurio dailumu da ir šiandien caras giriasi, arba didžiausias ant svieto deimantas Excelsior, kuris tiek žmonių gyvasčių kaštavo ir laisvus buras po Anglijos jungu pastatė.

Be anglys nepasibaigs staiga, užtai nė tokių blogų pasekmių nebus. Viskas darosi ant žemės palengva, ne staiga, užtai ir žmonės išmoks prisitaikinti prie gyvenimo be anglių. Jeigu žmogus išmoko ikišiol gerai akmeninėmis anglimis ir kitais daiktais pasinaudoti, tai jis, be abejonės, išmoks ir kitomis gamtos pajėgomis pasinaudoti, kurios užstos pasibaigusias akmenines anglias.

Tuom tarpu mokslinčiai daro mėginimus išgauti tiesiog iš anglių elektriką, teip kad nereiktų visai anglių gabenti iš guolio, bet ten pat ant vietos sunaudoti. Mat mokslinčiai surado, kad be kurenant anglis, didžiausia dalis pajėgos dingsta, o tik tai labai maža dalis susinaudoja. Jeigu gi pasisektų ant vietos iš anglių, be sudėginimo, elektriką ištraukti, tada gautume daug daugiau pajėgos ir anglių guolių užtektų ant ilgiau. Bet nors ir užtektų ant ilgiau, visgi nuo pritrūkimo anglių žmonės neišbėgs, žinoma mes, šiandien gyvenanti, to nesulausime.

Vienok, kaip jau pasakiau, besibaigiant anglims, atras žmogus kitą gamtos pajėgą, kuri užstos pasibaigusias anglias (Pabaiga bus)

Liepsnojančios mintys.

Visur buvo griuvėsiai, viskas išrodė tokiu kaip tada, kada Dievas miegojo ir sapnavo apie sutvėrimą pasaulės. Tame laike snaudus, nuvarginta žmonija pabudo ir norėjo pagerinti buvį. Neseniai atbudo vyras, kurio vardas Skiestasis „Karagys“. Tankiai jis be apsvartymo leido savo karstą į žmonių mintis. Niekas jam nesipriešindavo, nes su tokiu turė

kerštą — buvo gana pavojinga. Atsigrįžęs į Minų, galiausiai, su didybe, paniekia emė dejuoti: — Neturime mes savo genijų, kurie mūsų švietusių gyvenime kaip keldorė žvaigždutė.

— Turime — atsakė Minus — vadovus, bet jų visų pirštai ant savęs linkę.

„Karžygis“ nudavė ne gir-dįs, nes buvo labai įniršęs. — Neturime — tęsė vėl — mes inteligentų, kurie būtų darbininkų vadovais, vestų juos į kovą už geresnį būvį. — Yra jų, bet paskendę savitarpinuose vaiduose — prieštaravo Minus.

— Nėra pas mus tokių revoliucionierių, — karščia-vo „Karžygis, — kaip Garibaldi, bet už tai pilnai turim išdavikų.

— Reik rimtos kovos — ta-rė.

— Pavaraiui atėjus, žie-mos ledai turės išnykti.

— Nėra pas mus tokių, — varė savo, — kurie, paėmę plunksną į rankas, trupintų tuos tamsybės, nelaisvės rete-žius, bet užtai pilnai turime juodašimčių, klastininkų „Zvaigždėse“, „Šaltiniuose“ ir kituose „bepartviniuose“ laikraščiuose.

— Žiūrį giesmė, — nusi-juokė.

— Turime tokių ir tokių, jeigu nebutų priešų, nereik-tų kovos.

— Ta gyvatinė laikraštija apjuosė mūsų kaklą savo nuo-dingu liemeniu ir smaigia mus.

— Nesmaugia, tik mes ne-tikim į savo spėkas — tarė rimtai Minus.

— Mes trokštame, dūsta-me, graibomės aplinkui ran-komis be vilties, šaukiame šviesesnių žmonių pagalbą.

— Klejojančio balsas, — geriausias mintis perkunas prikalbė prie uolos.

— Sapnai ir šauksmas ne-gelbės nieko, reik veikt rim-tai — be sivojonių, nes ama-kas spjauja į mūsų širdį sie-rą ir švina ...

— Bet, — nelaimė, — ai-manavo „Karžygis“.

— Nelaimė, kad nešaukia visi balsu be prasmės, min-tis kinko į rustybės plėškes.

— Kurtys ant mūsų šauk-smo inteligentai, — dyrstelė-jo per langą ir padėjo dėstyti: — gydytojai gydo ligonius, instigatoriai riejasi teismuo-se, teptoriai šaukia aukų, nes ir jie miršta badu, reda-ktoriai vergauja išleistojaus, „raštininkai“ rašo mums apie žvaigždes, apie kitus šviesus, orakulus autais, politikie-riai pasidavę kapitalistams, kunigai — aukso veršiai; zo-dzių, visi suklupę prieš vieš-patį pinigą.

— Visi ir tu, — pridėjo prie galo.

— Jeigu visi susivienys ir veiks iš vien, prieš ką ir kam bus veikti? Ir ar turim lenkt galvą tiems, kurie stovi sky-rinje mūsų priešų?

— Visi neturi laiko.

— Visi rūpinasi apie save, niekas nepaiso ant mūsų! ...

— Pereis snaudulys, — skambėjo aidas, — atsibusi-mė ir sutrupės sostai ir kara-lystės, kurios yra padary-tos rankomis mūsų, sutriuš-kyseime galvą aukso gyvūnui, o taisyk tarnaus kiekvienas sau! ...

Jeigu tą norime atsiekti, ne-reik lipyt iš draugų priešus, nereik sapnuoti apie kovą su gamta — nereik kludyt il-tis už patrijotizmą ir mokeslo velėnos; nereik priginimui spauti į akis! ...

Tylėjo Minus, o Skiesta-sis „Karžygis“ tęsė giesmę apie liaurus ...

Veltas balsas, sylančios mintys, apšvieta atsiskleidę skyriuje, lygybė ir viena-

tauta. Kina, indijonai ir turkai, žodžiu, mokslas, iški-las ant paskutinio laipnio; vienas kraujas, rojus ant žemės ... Tik nelaimė, lietu-viai pasilikę, nemoka visa-svietinės kalbos ... Nors kur dink, visur nelaimių ku-giai ...

Toli, toli mintyse matos Pergalėtojas, kuris liaurų pa-mynė po kojomis, švenčia pergalejimo šventę, bet ne tokią, ne sapninę. Osvaljo-tojas imas su vėju, prieš ką nereikia kovos ...

— Juk matom prie ko pri-vesti tapo — sako „Karžy-gis“ — Amerikoje lietuviai, kuriuos per ketvirtąjį šimt-mečio vėdė poras ypatų. Zmo-nelės pasiliko tamsus, nely-ginant, kaip debato aulas.

— Mat gamta nebuvo per-velta, pasėtas grūdas reika-lauja laiko augimui.

— Arba vėl, ar buvo pai-kesnis darbas kaip kova su lenkais? — griežė dantį „Kar-žygis“.

— Užlipai ant teisybės, — juokėsi Minus, — kaip kala-kutas ant naginės.

— Lenkų vistickei neišnai-kino: lietuviai, kurie kalbėjo lenkiškai, tie ir tebekalba, nors jiems buvo įkalbama, kad ir Adomas su Jeva roju-je lietuviškai kalbėję ...

— Niekas lenkų nenaiki-no, o paukštis tas išmintin-gas, kuris gina savo lizdą.

— Iš to tikrai išėjo tautiš-kas abiejose pusėse separatiz-mas, neapykanta, tamsius žmones pavertė į fanatiškus gyvūlius.

— Į tokius gyvūlius kaip „Karžygis“ — pritarė Minus.

— Daugumas ir šiandien ne apkenčia nieko lenkiško.

— Teip lygiai kaip tu ne-kenči lietuviško, — metė Mi-nus tiesiai į akis.

— Bet „vadovai“ buvo akiliai!

— Ar tokie kaip tu, ar da aklesni?

— Juk vadovai gerai žino jo, kad lietuviams susiarti-nimas su lenkais būtų išėjęs ant naudos: lenkai turėjo jau išplėtotą literatūrą; galė-jo ir lietuviai, kad ir su pa-gelba lenkiškos literatūros, civilizuotis, švietis ir pakil-ti lykiu su kitų kraštų žmo-nėmis.

— Filiozofai! Moka sprę-siti apie praeitį, — stebėjos Minus. Ar daug lietuvių ži-miau už lenkus pasiliko?!

Ir ar jiems lengviau būt buvę išmokyti kalbos, kurios jie nemokėjo, ar gerinti savo literatūrą, mokyti savosios? Kaip tavo ta, „išmintingoji“ kaukole nuposmuos? Kaip?!

Išėjo Minus, o „Karžygis“ liko betaršėdamas.

Balso jo klausė sienos, ne-turinčios lupų nė išminties pažadint sapnuojančius ir duodant atsakymą ant balse k-liaujančio į tirus ... Bet už-spengtos ausys nenuorėjo gir-dėti aidų, kurios kyla kaip bangos, o nyksta kaip jurių putos.

Jonas Šiburis.

Nekviestam „kongresma-nui“.

„Lietuvos“ Nr. 37 patilpo gana įdomus raštelis, para-šytas p. Nekviesto, kuriame duodama pylos kaip-kuriems Škotijos lietuviams, o ypatin-gai K. Kundrotui. Teko buti ir man tą dieną K. Kun-droto namuose, bet kongreso nemačiau. Ką tas Nekvie-stas su savo raštelio norėjo atsiekti — sunku suprasti.

Išsavaiojo, buk K. Kundrotas išsavaiojo pas save kongres-susikvietęs daugelį literatū, valsinę juos degtine, alum ... Literatai pasigė-rė, įsėjo garbės ... — Tai iš oro pagauta. Tokio kon-

greso, apie kurį rašo p. Ne-kviestas, nieks Škotijoje ne-šauka. Buvo atvažiuojęs pas K. Kundrotą iš Glasgovo vie-nas jo drangas, todėl, suėję, pasikalbėjome apie kongresus daromus Amerikoje, Lietuvoje ir abiejai apie revoliuciją. Tai ir viskas.

Bet, kaip senas lietuvių priežodis sako: „iš adatos vė-pamynė po kojomis, švenčia pergalejimo šventę, bet ne tokią, ne sapninę. Osvaljo-tojas imas su vėju, prieš ką nereikia kovos ...

— Juk matom prie ko pri-vesti tapo — sako „Karžy-gis“ — Amerikoje lietuviai, kuriuos per ketvirtąjį šimt-mečio vėdė poras ypatų. Zmo-nelės pasiliko tamsus, nely-ginant, kaip debato aulas.

— Mat gamta nebuvo per-velta, pasėtas grūdas reika-lauja laiko augimui.

— Arba vėl, ar buvo pai-kesnis darbas kaip kova su lenkais? — griežė dantį „Kar-žygis“.

— Užlipai ant teisybės, — juokėsi Minus, — kaip kala-kutas ant naginės.

— Lenkų vistickei neišnai-kino: lietuviai, kurie kalbėjo lenkiškai, tie ir tebekalba, nors jiems buvo įkalbama, kad ir Adomas su Jeva roju-je lietuviškai kalbėję ...

— Niekas lenkų nenaiki-no, o paukštis tas išmintin-gas, kuris gina savo lizdą.

— Iš to tikrai išėjo tautiš-kas abiejose pusėse separatiz-mas, neapykanta, tamsius žmones pavertė į fanatiškus gyvūlius.

— Į tokius gyvūlius kaip „Karžygis“ — pritarė Minus.

— Daugumas ir šiandien ne apkenčia nieko lenkiško.

— Teip lygiai kaip tu ne-kenči lietuviško, — metė Mi-nus tiesiai į akis.

— Bet „vadovai“ buvo akiliai!

— Ar tokie kaip tu, ar da aklesni?

— Juk vadovai gerai žino jo, kad lietuviams susiarti-nimas su lenkais būtų išėjęs ant naudos: lenkai turėjo jau išplėtotą literatūrą; galė-jo ir lietuviai, kad ir su pa-gelba lenkiškos literatūros, civilizuotis, švietis ir pakil-ti lykiu su kitų kraštų žmo-nėmis.

— Filiozofai! Moka sprę-siti apie praeitį, — stebėjos Minus. Ar daug lietuvių ži-miau už lenkus pasiliko?!

Ir ar jiems lengviau būt buvę išmokyti kalbos, kurios jie nemokėjo, ar gerinti savo literatūrą, mokyti savosios? Kaip tavo ta, „išmintingoji“ kaukole nuposmuos? Kaip?!

Išėjo Minus, o „Karžygis“ liko betaršėdamas.

Balso jo klausė sienos, ne-turinčios lupų nė išminties pažadint sapnuojančius ir duodant atsakymą ant balse k-liaujančio į tirus ... Bet už-spengtos ausys nenuorėjo gir-dėti aidų, kurios kyla kaip bangos, o nyksta kaip jurių putos.

Jonas Šiburis.

Nekviestam „kongresma-nui“.

„Lietuvos“ Nr. 37 patilpo gana įdomus raštelis, para-šytas p. Nekviesto, kuriame duodama pylos kaip-kuriems Škotijos lietuviams, o ypatin-gai K. Kundrotui. Teko buti ir man tą dieną K. Kun-droto namuose, bet kongreso nemačiau. Ką tas Nekvie-stas su savo raštelio norėjo atsiekti — sunku suprasti.

Išsavaiojo, buk K. Kundrotas išsavaiojo pas save kongres-susikvietęs daugelį literatū, valsinę juos degtine, alum ... Literatai pasigė-rė, įsėjo garbės ... — Tai iš oro pagauta. Tokio kon-

greso, apie kurį rašo p. Ne-kviestas, nieks Škotijoje ne-šauka. Buvo atvažiuojęs pas K. Kundrotą iš Glasgovo vie-nas jo drangas, todėl, suėję, pasikalbėjome apie kongresus daromus Amerikoje, Lietuvoje ir abiejai apie revoliuciją. Tai ir viskas.

Bet, kaip senas lietuvių priežodis sako: „iš adatos vė-pamynė po kojomis, švenčia pergalejimo šventę, bet ne tokią, ne sapninę. Osvaljo-tojas imas su vėju, prieš ką nereikia kovos ...

— Juk matom prie ko pri-vesti tapo — sako „Karžy-gis“ — Amerikoje lietuviai, kuriuos per ketvirtąjį šimt-mečio vėdė poras ypatų. Zmo-nelės pasiliko tamsus, nely-ginant, kaip debato aulas.

— Mat gamta nebuvo per-velta, pasėtas grūdas reika-lauja laiko augimui.

— Arba vėl, ar buvo pai-kesnis darbas kaip kova su lenkais? — griežė dantį „Kar-žygis“.

— Užlipai ant teisybės, — juokėsi Minus, — kaip kala-kutas ant naginės.

— Lenkų vistickei neišnai-kino: lietuviai, kurie kalbėjo lenkiškai, tie ir tebekalba, nors jiems buvo įkalbama, kad ir Adomas su Jeva roju-je lietuviškai kalbėję ...

— Niekas lenkų nenaiki-no, o paukštis tas išmintin-gas, kuris gina savo lizdą.

— Iš to tikrai išėjo tautiš-kas abiejose pusėse separatiz-mas, neapykanta, tamsius žmones pavertė į fanatiškus gyvūlius.

— Į tokius gyvūlius kaip „Karžygis“ — pritarė Minus.

— Daugumas ir šiandien ne apkenčia nieko lenkiško.

— Teip lygiai kaip tu ne-kenči lietuviško, — metė Mi-nus tiesiai į akis.

— Bet „vadovai“ buvo akiliai!

— Ar tokie kaip tu, ar da aklesni?

— Juk vadovai gerai žino jo, kad lietuviams susiarti-nimas su lenkais būtų išėjęs ant naudos: lenkai turėjo jau išplėtotą literatūrą; galė-jo ir lietuviai, kad ir su pa-gelba lenkiškos literatūros, civilizuotis, švietis ir pakil-ti lykiu su kitų kraštų žmo-nėmis.

— Filiozofai! Moka sprę-siti apie praeitį, — stebėjos Minus. Ar daug lietuvių ži-miau už lenkus pasiliko?!

Ir ar jiems lengviau būt buvę išmokyti kalbos, kurios jie nemokėjo, ar gerinti savo literatūrą, mokyti savosios? Kaip tavo ta, „išmintingoji“ kaukole nuposmuos? Kaip?!

Išėjo Minus, o „Karžygis“ liko betaršėdamas.

Balso jo klausė sienos, ne-turinčios lupų nė išminties pažadint sapnuojančius ir duodant atsakymą ant balse k-liaujančio į tirus ... Bet už-spengtos ausys nenuorėjo gir-dėti aidų, kurios kyla kaip bangos, o nyksta kaip jurių putos.

Jonas Šiburis.

Nekviestam „kongresma-nui“.

„Lietuvos“ Nr. 37 patilpo gana įdomus raštelis, para-šytas p. Nekviesto, kuriame duodama pylos kaip-kuriems Škotijos lietuviams, o ypatin-gai K. Kundrotui. Teko buti ir man tą dieną K. Kun-droto namuose, bet kongreso nemačiau. Ką tas Nekvie-stas su savo raštelio norėjo atsiekti — sunku suprasti.

Išsavaiojo, buk K. Kundrotas išsavaiojo pas save kongres-susikvietęs daugelį literatū, valsinę juos degtine, alum ... Literatai pasigė-rė, įsėjo garbės ... — Tai iš oro pagauta. Tokio kon-

greso, apie kurį rašo p. Ne-kviestas, nieks Škotijoje ne-šauka. Buvo atvažiuojęs pas K. Kundrotą iš Glasgovo vie-nas jo drangas, todėl, suėję, pasikalbėjome apie kongresus daromus Amerikoje, Lietuvoje ir abiejai apie revoliuciją. Tai ir viskas.

Bet, kaip senas lietuvių priežodis sako: „iš adatos vė-pamynė po kojomis, švenčia pergalejimo šventę, bet ne tokią, ne sapninę. Osvaljo-tojas imas su vėju, prieš ką nereikia kovos ...

— Juk matom prie ko pri-vesti tapo — sako „Karžy-gis“ — Amerikoje lietuviai, kuriuos per ketvirtąjį šimt-mečio vėdė poras ypatų. Zmo-nelės pasiliko tamsus, nely-ginant, kaip debato aulas.

— Mat gamta nebuvo per-velta, pasėtas grūdas reika-lauja laiko augimui.

— Arba vėl, ar buvo pai-kesnis darbas kaip kova su lenkais? — griežė dantį „Kar-žygis“.

— Užlipai ant teisybės, — juokėsi Minus, — kaip kala-kutas ant naginės.

— Lenkų vistickei neišnai-kino: lietuviai, kurie kalbėjo lenkiškai, tie ir tebekalba, nors jiems buvo įkalbama, kad ir Adomas su Jeva roju-je lietuviškai kalbėję ...

— Niekas lenkų nenaiki-no, o paukštis tas išmintin-gas, kuris gina savo lizdą.

— Iš to tikrai išėjo tautiš-kas abiejose pusėse separatiz-mas, neapykanta, tamsius žmones pavertė į fanatiškus gyvūlius.

— Į tokius gyvūlius kaip „Karžygis“ — pritarė Minus.

buvo veltui, nes mano padė-jimas vis rodėsi sunkesnis ir visai kaip prie kapo stovėjau.

Sykį paklausiau rodė sa-vo senos pažįstamos ir para-šiau laišką in Dr. Collins Medical Institutą — aprašant mano paminėtą ligą ir visą kaliną gydymą, pagal savo supratimą; o kaip iš ten at-siuntė vaistus, kuriuos sakė kad prie mano ligos tam tik-rai pritaikytus ir juos varto-dama pasilika sveika, kaip rodos pirmas niekad nesir-gęs, už tai esu dėkinga ant visada ir tegul visi žino kaip nieks nepagalbėjo po dide-lių iškaščių, tai Dr. Collins Medical Institutas ne brau-giai in trumpą laiką pasek-mingai pilnai išgydė, per ką pasilika sveika ir laiminga.

Moterys beesant kankinan-čioms, panašiai kaip man buvo, velyčiau tiesiog kreip-tis prie to garsingo Instituto, kurį ir aš gavau laimę pripa-žinti geriausiu Amerikoje, kurio apgarsinimas ir kitam laikraštyje yra.

Kazmiera Deimantiene, Box 512. Holyok, Mass.

Ant išrandavojimo geras štoras po nr. 928 38rd street, prie pat lietuviškos bažnyčios. Dasižnokite „Lietuvos“ re-dakcijoj.

Franciskus Bagdonas 11512 Front st. Kensington, Ill.

Pajieskau savo pusbroliu Jono ir Jurgio Lukšius iš Paryžiaus, Sabocius parapijos, Vilkmerses pavieto, Kauno gubernijos. Pirm 2 metų gyveno Philadelphiaje, Pa. Jie patys ar kas kitas telkis duoti žinia adresu: P. Rapazys

Box 28. Ava, Ohio.

Pajieskau savo draugu, Frano Szuoplo ir Frano Dargio, abu Suvalkų gub., Naumiesčio parap., Meistau kaimo. Pirmiau buvo Waterbury, Conn. Jie patys ar kas kitas telkis duoti žinia adresu: P. Rapazys

Box 28. Ava, Ohio.

Pajieskau savo draugu, Frano Szuoplo ir Frano Dargio, abu Suvalkų gub., Naumiesčio parap., Meistau kaimo. Pirmiau buvo Waterbury, Conn. Jie patys ar kas kitas telkis duoti žinia adresu: P. Rapazys

Box 28. Ava, Ohio.

Pajieskau savo draugu, Frano Szuoplo ir Frano Dargio, abu Suvalkų gub., Naumiesčio parap., Meistau kaimo. Pirmiau buvo Waterbury, Conn. Jie patys ar kas kitas telkis duoti žinia adresu: P. Rapazys

Box 28. Ava, Ohio.

Pajieskau savo draugu, Frano Szuoplo ir Frano Dargio, abu Suvalkų gub., Naumiesčio parap., Meistau kaimo. Pirmiau buvo Waterbury, Conn. Jie patys ar kas kitas telkis duoti žinia adresu: P. Rapazys

Box 28. Ava, Ohio.

Pajieskau savo draugu, Frano Szuoplo ir Frano Dargio, abu Suvalkų gub., Naumiesčio parap., Meistau kaimo. Pirmiau buvo Waterbury, Conn. Jie patys ar kas kitas telkis duoti žinia adresu: P. Rapazys

Box 28. Ava, Ohio.

Pajieskau savo draugu, Frano Szuoplo ir Frano Dargio, abu Suvalkų gub., Naumiesčio parap., Meistau kaimo. Pirmiau buvo Waterbury, Conn. Jie patys ar kas kitas telkis duoti žinia adresu: P. Rapazys

Box 28. Ava, Ohio.

Pajieskau savo draugu, Frano Szuoplo ir Frano Dargio, abu Suvalkų gub., Naumiesčio parap., Meistau kaimo. Pirmiau buvo Waterbury, Conn. Jie patys ar kas kitas telkis duoti žinia adresu: P. Rapazys

Box 28. Ava, Ohio.

Pajieskau savo draugu, Frano Szuoplo ir Frano Dargio, abu Suvalkų gub., Naumiesčio parap., Meistau kaimo. Pirmiau buvo Waterbury, Conn. Jie patys ar kas kitas telkis duoti žinia adresu: P. Rapazys

Box 28. Ava, Ohio.

Pajieskau savo draugu, Frano Szuoplo ir Frano Dargio, abu Suvalkų gub., Naumiesčio parap., Meistau kaimo. Pirmiau buvo Waterbury, Conn. Jie patys ar kas kitas telkis duoti žinia adresu: P. Rapazys

Box 28. Ava, Ohio.

Pajieskau savo draugu, Frano Szuoplo ir Frano Dargio, abu Suvalkų gub., Naumiesčio parap., Meistau kaimo. Pirmiau buvo Waterbury, Conn. Jie patys ar kas kitas telkis duoti žinia adresu: P. Rapazys

Box 28. Ava, Ohio.

Pajieskau savo draugu, Frano Szuoplo ir Frano Dargio, abu Suvalkų gub., Naumiesčio parap., Meistau kaimo. Pirmiau buvo Waterbury, Conn. Jie patys ar kas kitas telkis duoti žinia adresu: P. Rapazys

Box 28. Ava, Ohio.

Pajieskau savo draugu, Frano Szuoplo ir Frano Dargio, abu Suvalkų gub., Naumiesčio parap., Meistau kaimo. Pirmiau buvo Waterbury, Conn. Jie patys ar kas kitas telkis duoti žinia adresu: P. Rapazys

Box 28. Ava, Ohio.

Pajieskau savo draugu, Frano Szuoplo ir Frano Dargio, abu Suvalkų gub., Naumiesčio parap., Meistau kaimo. Pirmiau buvo Waterbury, Conn. Jie patys ar kas kitas telkis duoti žinia adresu: P. Rapazys

Box 28. Ava, Ohio.

Agarsinimas.
Agarsinimas broliams lietuviams, kad mūsų nauja tautiška dr-ate po vardu Palaiminto Lietuvos, turesime pirmą išsklindimą plinkis, 2 diena Birželio, 1907 m. Bergman Grove Riverside, Ill. Su guodone Komitetas.

Atsisaukimas.
Malonios kuopos S.L.A. telkis prisiu-ati tikietus, kuriuos apturejote nuo 51 kuopos Bridgeport, Conn., paspaip Agotos Brutiens. Laikas traukimo buvo paskirtas ant 30 d. Lapkričio, 1906, bet turejome atidėti ant toliau leidima Fonografo. Užtai, nepaisantusius da-tikius kuopos, bukite teip malonios ta kuogreiozalaus padaryti.

13 kuopos sekretorius Leonardas Alita Bridgeport, Conn. 420 Main st.

Lietuvizskas Teatras.
Mockaus teatro kompanija parengė daliaus lietuvišką teatrą. Teatras bus rodomas 23 d. Gruožio, Columbia salej, Town of Lake, kerta 28 ir Paulina ave. Pradžia 7:30 val. vakare. Uprasa-uzau kiekviena lietuvi ir lietuvaite ant to daliaus teatro atsilankyti. Inzanga ypatal 25c.

H. Mockus Theatrical Co.

Pajieszkofimai.
Pajieskau savo brolio, Vladislavo Bag-dono, Kauno gub., Kluboku kaimo. Gy-veno Kensington, Ill. Turiu labai svar-bu reikalą: kas priduos jo adresą gaus \$1.00.

Franciskus Bagdonas 11512 Front st. Kensington, Ill.

Pajieskau savo pusbroliu Jono ir Jurgio Lukšius iš Paryžiaus, Sabocius parapijos, Vilkmerses pavieto, Kauno gubernijos. Pirm 2 metų gyveno Philadelphiaje, Pa. Jie patys ar kas kitas telkis duoti žinia adresu: P. Rapazys

Box 28. Ava, Ohio.

Pajieskau savo draugu, Frano Szuoplo ir Frano Dargio, abu Suvalkų gub., Naumiesčio parap., Meistau kaimo. Pirmiau buvo Waterbury, Conn. Jie patys ar kas kitas telkis duoti žinia adresu: P. Rapazys

Box 28. Ava, Ohio.

Pajieskau savo draugu, Frano Szuoplo ir Frano Dargio, abu Suvalkų gub., Naumiesčio parap., Meistau kaimo. Pirmiau buvo Waterbury

